



# Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

## Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

**Danskernes Historie Online** er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

### Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

### Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

### Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>



# Indbydelsesskrift

til

den offentlige Examen i Juni og Juli 1869.

ved

Lærd- og Realskolen

i

**Molde.**

---

1. „Mine Skolesange“ af Rector A. Brinchmann.
2. Efterretninger om Skolen i Skoleaaret 1868/69 ved den Samme.

---

CHRISTIANIA.

DET STEENSKE BOGTRYKKERI.



# Indbydelsesskrift

til

den offentlige Examen i Juni og Juli **1869.**

ved

Lærd- og Realskolen

i

**Molde.**

1. „Minc Skolesange“ af Rector A. Brinchmann.
  2. Efterretninger om Skolen i Skoleaaret 1869/70 ved den Samme.
-

CHRISTIANIA. DET STEENSKE BOGTRYKKERI.

I.

„Mine Skolesange”

af

A. Brinchmann.

**N**aar jeg har vovet i Indbydelsesskriftet til dette Aars Examen at indtage et Udvalg af mine Sange og andre Smaating af lignende Beskaaffenhed skrevne for Molde Skole og her for Kortheds Skyld sammenfattede under Titelen „Mine Skolesange“, saa er dette skeet i den Tro, at disse smaa Frembringelser, ihvor ubetydelige de end ere, kunde tjene til at vække og bevare ikke uvelkomne Erindringer hos mine Disciple og Andre, som staae Skolen nær, samt at de tildeels ville kunne yde et Indblik i den Aand, i hvilken jeg har søgt at lede denne Underviisningsanstalt i de 10 Aar, hvori jeg har været dens Rector. Ligesom de samtlige have været beregnede paa Brug i en Skole, hvis allerfleste Disciple ere ganske unge, saaledes vil jeg særlig hvad det endog i Formen væsentlig prosaiske lille Lystspil „Bianca“ angaaer bede bemærket, at det er skrevet for Skolegutter som Skuespillere og for Skolegutter som Tilskuere; hvilken Indflydelse dette Hensyn maa have haft ikke blot paa Valget af Emne, men ogsaa paa Behandlingens Form, Replikernes Udstrækning og indbyrdes Tilknnytning, kortsagt paa det hele sproglige Udstyr, vil enhver Sagkyndig indsee. Dermed vil jeg ikke have sagt, at det, selv om hertil tages tilbørligt Hensyn, kan have nogen Berettigelse som dramatisk Arbeide, og det er heller ikke i noget forfængeligt Haab herom, at jeg har optaget det. Jeg ønskede kun, at det ved Siden af Viserne skulde staae der som et Vidne om min Opfattelse af Skolens Opgave, ifølge hvilken Skolen ligesaavel

som Hjemmet under sin opdragende Virksomhed maa have den dybe Moral i Æsops Ord hos Phædrus for Øie:

Cito rumpes arcum, semper si tensum habueris;  
at si laxaris, quum voles, erit utilis.  
Sic ludus animo debet aliquando dari,  
ad cogitandum melior ut redeat tibi.

Sangene No. 5—8 ere fra Indbydelsesskriftet for 1866 her atter aftrykkede for at give det lette, tildeels spasende Indhold i flere andre nogen Modvegt i et mere alvorligt Genre.

M o l d e 1869.

A. Brinchmann.

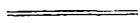
---

# Indhold.

	Side.
No. 1. Sang paa Marschen, Molde Middel og Realskoles Disciple i 1860 tilegnet af en Discipel fra 1833—1841 . . . . .	1.
- 2. Skoleguttens Betragtninger paa Fjeldtour (13de Novbr. 1862) . . . . .	2.
- 3. Skolereglerne paa Vers (23de Novbr. 1863) . .	3.
- 4. Sang for „Einar Tambeskjelver“, Molde Disciples Bueskytterlag (4de Decbr. 1863) . .	5.
- 5—6. Disciplenes Sange ved Nedlæggelsen af Grundstenen til Molde Lærd- og Realskoles Gymnastiklocale den 1ste April 1865 . . . . .	6.
- 7—8. Ved Indvielsen af det nye Locale for Lærd- og Realskolen i Molde, den 10de Jan. 1866 . .	7.
- 9. Prolog til Børnefesten 13de Jan. 1867 . . . . .	9.
- 10. Vise benyttet ved fornævnte Børnefest . . . . .	11.
- 11. Molde Latinskolegutter den 18de Mai 1867 . . .	13.
- 12. „Paa Haukebo“, 15de Juni 1867 . . . . .	14.
- 13. „Bianca“, Lystspil i 1 Akt med Prolog og Sange (9de Januar 1868) . . . . .	15.
- 14. Kameraders Afskedssang til Molde Skoles Dimittender den 10de Juli 1868 . . . . .	39.



		Side.
No. 15.	Molde Latinskoles Lærergvartet (19de November 1868) . . . . .	40.
- 16.	Gymnastiksang for Skolens Disciple (29de November 1868) . . . . .	41.
- 17.	Prolog ved Opførelsen af „Søster Sigrid“ i Skolens Gymnastiklocale den 10de Jan. 1869 .	42.
- 18.	Epilog ved samme Anledning . . . . .	43.
- 19.	Ved Cand. theol. F. M. Bugges Grav den 13de Marts 1869. . . . .	44.
- 20.	Aarøleiren . . . . .	45.



No. 1.

## Sang paa Marschen,

Molde Mittel- og Realskoles Disciple i 1860 tilegnet  
af en Discipel fra 1833—1841.

---

Mel. Auf und an.

Varsko her!	Tambur trom!
I Gevær	„Drom, drom, drom“
kommer hele Skolens Hær,	skralder Echo viden om.
Ungdomsblod,	Mens vi gaae,
fuldt af Mod,	Sangen maa
rask og let paa Fod.	ikke gaae i Staa;
Skjönt vort lille Kompani	som de gamle Normænd gik
tæller faa kun over ti	uden Janitschar-Musik,
Gange tre,	saa vil vi
gad jeg see	stemme i
Mage til Armée.	Marschens Melodi.

Een, to, Takt!	Mærkesmand!
Giv nu Agt	Før os an,
paa hvad Chefen os har sagt:	dig vi følge alle Mand;
„En Soldat	Fanen som
strax parat	Helligdom
lystrer uden Prat.	vi vil værne om.
Kriger vær i Sind og Skind,	„Uskyld, Glæde, Kjærlighed“
Brystet ud og Maven ind,	vaier fra vort Banner ned;
Blikket op,	dine Bud,
smidig Krop,	store Gud,
rank fra Taa til Top!“	folder Korset ud.

Bedst er Fred,  
 dog bered  
 dig betids til Kamp, hvo veed,  
 naar i Øst  
 det bær løst,  
 mørk er Nornens Røst.  
 Ja, hvis Svensker\*) eller Rus  
 Norge spille vil et Puds,  
 faa i Tal,  
 tro vort Kald,  
 vi dog kjæmpe skal!

\*) Skrevet i 1860.

Naar som Mænd  
 vi igjen  
 til vor Barndom skue hen,  
 mangen Dyst  
 i vort Bryst  
 vækker Mindets Lyst.  
 Derfor lad os stræbe nu,  
 at vi mindes glad i Hu,  
 hvor vi gaaer,  
 Skolens Aar,  
 Livets fagre Vaar!

---



---

No. 2.

Skoleguttens Betragtninger paa Fjeldtour.

(13 Novbr. 1862).

(Paa første Hvileplads).

Se saa! nu i Græsset jeg slænger  
 mig ned og tar Nisten min op,  
 til Hvile saa saare jeg trænger  
 og Maden gjør godt i min Krop,  
 naar først jeg en Slurk mig har taget  
 af Flasken, jeg hjemme fik med;  
 var end jeg af Tørst ikke plaget,  
 den Bringebærsaft gled dog ned.

Min Skræppe jeg nu vil ransage,  
 — det blir en høitidelig Akt —  
 ei se! først en toskjllings Kage  
 og Kringler, som Lindbom har bagt!  
 Hvad monstro i disse to Pakker?  
 Ha, Pølse, ja den gaaer nok ned,  
 og Spegekjød med, jo jeg takker,  
 jeg skal saamen gjøre Besked.

Jeg dækker et kongeligt Taffel,  
 fast Lyngtuen kun er mit Bord  
 og Fingrene tjene som Gaffel;  
 dog Sulten er kongelig stor;  
 ja, dristig det Løfte jeg vover:  
 min Skræppe skal letne ei lidt,  
 og holder jeg ei hvad jeg lover,  
 man „Mads“ kan benævne mig frit.

(Paa sidste Hvileplads).

Kom Skræppe, min brave Ledsager,  
 en Stund vi nu atter gjör Stands,  
 for sidste Gang her jeg fremtager  
 Ruiner af Fortidens Glands:  
 Af Pølsen kun Skindet tilbage,  
 af Spegekjødskanken kun Been,  
 ei Skalken engang af en Kage,  
 og Saftflasken vel skyllet reen.

Vel har jeg idag ikke fastet,  
 dog skrubsulten er jeg endnu,  
 min Mave knap føles ballastet,  
 men komme vi hjem, jeg og du,  
 i Springmarsch det Spiskamret gjælder,  
 og har jeg gjort der min Rundar,  
 saa hjemsøges Stabur og Kjælder,  
 gid blot, at alt hjemme jeg var!

---

No. 3.

Skolereglerne paa Vers.

(23 Novbr. 1863).

Mel. Pandebær, godt det groer.

Molde Lærd- og Real-	men vil maaske memoreres
Skoles Lov hvert Halvaar skal	lettere i syngbar Dragt,
fra Kathedret reciteres,	iklædt Tone, Riim og Takt.

Paragraph een, min Ven,  
nu skal du faae høre den:  
Bøger, Penne, Tavler, Karter,  
Skolesager af hvad Art er,  
hver Elev maa have Sit  
og for Pletter holde frit.

Paragraph to ei er  
mindre vigtig, hør nu her:  
Hver Discipel maa i rette  
Tid indfinde sig og sætte  
rolig sig paa Plads, og det  
ordentlig og reenlig klædt.

Paragraph tre hør kun:  
Sygdom eller anden Grund  
kan nok en Discipel nøde  
til paa Skolen ei at møde,  
men betids maa skriftlig da  
Rector varsles hjemmefra.

Paragraph fire maa  
ikke upaaagtet gaae:  
Er En kommen først paa Pladsen,  
maa han ei forlade Klassen,  
endnu mindre Skolens Gaard,  
før en Lærers Lov han faaer.

Paragraph fem: Ved hver  
Times Skifte Reglen er,  
at sig Alle ud forføie  
og ialfald ikke støie  
inde, om de Orlov faae  
fra i Gaarden ud at gaae.

Paragraph sex: Al kaad  
og med Forsæt øvet Daad,  
hvorved nogen af de Sager,  
Skolen eier, Skade tager  
eller bliver sønderbrudt,  
strengeligen er forbudt.

Paragraph syv: Fra den  
Stund, at Underviisningen  
er begyndt, maa Ingen røre  
sig fra Plads, men Alle høre  
med Opmærksomhed paa Alt,  
hvad der bliver lært og talt.

Paragraph otte: Snart,  
staaende og høit og klart  
maa af den, som overhøres,  
Rede flux for Lectien gøres.  
Hvad i den ham dunkelt var,  
først han at opgive har.

Paragraph ni: Med Flid  
og præcis til fastsat Tid  
maa Enhver sin Lectie have  
færdig lært og sin Opgave  
udarbejdet, hvis ei han  
Forfald skriftlig melde kan.

Paragraph ti: Lad see,  
altid dine Lærere  
i Ærbødighed du skjænker  
Lydighed og aldrig krænker  
dem ved Trods, ei heller ved  
nogenslags Uhøflighed.

Paragraph elleve:  
Aldrig af Disciplene,  
hverken ude eller inde,  
maa sig nogen lade finde  
i uhøvisk eller slet  
Gjærning, Ord og Tænkesæt.

Paragraph tolv, hör den:  
Alle ere Ligemænd;  
skulde dog sig En tillade  
af Disciplene at skade  
eller haane Andre, maa  
Rector derom Melding faae.

Paragraph tretten hør:  
 Hver Discipel skaffe bør  
 sig en Charakterbog for de  
 Tal og Skudsmaal, deri vorde  
 indført, og hver Uge dem  
 forevise i sit Hjem.

Paragraph fjorten: Hver  
 Klasse har en Lærer, der  
 som dens faste Inspektør er  
 Ordinarius og fører  
 Tilsyn der, samt hjælper, naar  
 Raad og Bistand En attraaer.

Femtende Paragraph,  
 huf den handler kun om Straf:  
 stundom Ondt ved Ondt fordrives  
 maa, hvis Disciplin skal trives;  
 mangler Skolen den, — farvel  
 Skolens Trivsel, Skolens Held!

---



---

No. 4.

Sang for „Einar Tambeskjælver“,

Molde Skoledisciples Bueskytterlag.

(4 Decbr. 1863).

Mel, (Væringernes Drapa) Stærke vi stande.

Saga med stærke  
 Skriftræk lærer:  
 Fædrene fældte  
 Fienders Skarer.  
 Blodet i Bringen  
 brænder Drengen;  
 daadsfrisk og djærv han  
 drager Værgen.

Styrken ham svigter  
 Sværd at føre;  
 Buen han bedre  
 bruge mægter;  
 skyder mod Skivens  
 sorte Mærke,  
 planter i Pletten  
 Pilen sikker.

Lærdom for Livet  
 Legen skjænker:  
 Ikke skal uvant  
 Arm og Øie  
 skjælve og skjæmme  
 Skud, naar Manden  
 værner mod Voldsmænds  
 Vælde Landet.

---



---

No. 5 og 6.

## Disciplenes Sange

ved Nedlæggelsen af Grundstenen til Molde Lærd- og  
Realskoles Gymnastiklocale den 1ste April 1865.

---

**Før Nedlæggelsen.**

Mel. Hil dig, du Karlens stolte Rige.

Se, Kamerader, Skolens Fane  
har ledet hid idag vor Gang;  
paa Sted ei kjendt af gammel Vane  
vor Lærer maner os til Sang!  
Er her da Noget, som kan lænke  
den ydre eller indre Sands?  
Er her vel Noget, som kan skjænke  
en Skolefest dens Værd og Glands?

Ei hvad her er, men hvad her bliver —  
ei Nutids Syn, men Fremtids Verk  
vor Sjel dens Høitidsstemning giver,  
gjør Toneklangen fuld og stærk:  
thi her skal Løftet os indfries,  
vor dybe Længsel stilles skal:  
om føie Tid skal her indvies  
til Skolens Tarv en herlig Hal!

Ja herlig Idræt her skal øves  
til Gavn for Legem og for Aand,  
her Kunst og Kraft og Mod skal prøves —  
en Leg med Alvor Haand i Haand.  
Først naar vi alle Evner fremme  
i sand indbyrdes Harmoni,  
først da med Ret vi kan istemme  
vort: „From og fro og frisk og fri!“

---

## Efter Nedlæggelsen.

Mel. O sanctissima.

Fader i Himmerig!	Gudsfrygt i Hjertet bo!
Hør hvad vi bede dig:	Kundskab i Aanden gro,
Sign vor Skole Almagts Gud!	Kraft i vore Ledemod!
Giv, at den stødse maa	Ja, lad velsignet Sæd
stræbe sit Maal at naae	ogsaa paa dette Sted
ved at følge dine Bud!	slaae for Livet varig Rod!

---



---

No. 7 og 8.

Ved Indvielsen af det nye Locale  
for Lærd- og Realskolen i Molde, den 10de Jan. 1866.

---

Før Talen.

Mel. Af Höiheden oprunden er,

O Gud, vor Fader, op til dig	Det gamle Skolehuus, som nu
vor første Tanke hæver sig	staaer øde hist, — o der lod du
med Lov og Tak og Ære.	os rige Glæder smage:
Vor Skole første Gang idag	thi du var med, det følte vi,
os samler under dette Tag,	du stod os i vort Arbeid bi
o lad det signet være!	og gjorde stærk de Svage.
Kun i	O vær
dig vi	og her
tør forvente	os tilstede,
Kraft at hente	altid rede
til vort Yrke;	at bevare
o giv du os Lyst og Styrke!	hver, som elsker dig, fra Fare!

Ja hold beskjærmende din Haand  
her over os, og lad din Aand  
til Sandheds Lys os føre!  
Giv, at din Søn som Mønster maa



for Lærer og for Lærling staae  
 i Alting, hvad vi gjøre!  
 Naar da  
 herfra  
 bort vi drage,  
 med vi tage  
 Minder kjære  
 fra et Tempel dig til Ære!

---

**Efter Talen.**

Mel. Integer vitae, scelerisque purus.

Snart er vort Møde her idag til Ende,  
 dog, før til vante Dagverk vi os vende,  
 hør du vor Hjemstad: over Gaven aldrig  
 dig vi kan glemme, som gav.

Tidlig forstod du Aandens Lys at agte,  
 villig du dine tunge Offer bragte:  
 liden blandt Stæder, Borgersind dig lærte  
 Sandheden: „Vilje er Magt.“

Aldrig din Æresskilling du lod savne  
 hvor det gjaldt ædel Almensag at gavne:  
 talrige Vidner skal din Ros forkynde  
 alt for den sildige Slægt.

Høist skal din Hæder dog i disse Sale  
 lyde, og derfra trindt i Landets Dale  
 Ynglingers Skare vil med Tak bevare,  
 venlige Molde, dit Navn!



## Prolog til Børnefesten

i Skolens Gymnastiklocale den 13de Januar 1867.

---

Paa Tjugend-Dagen var det Fædres Sæd  
at slutte Julen med et festligt Gilde,  
ved Øl og Mjød sig lived Gamle med  
de Unge, til det led paa Qvelden silde.

Da rask i Dands sin Jente Gutten svang,  
de vexled Lyst og Skjæmt i Ord og Øie;  
grant lytted Ældre hist til Skaldens Sang  
om Fortids Stordaad og om Kampens Møie.

Den Skik end lever mellem Norges Fjeld  
og Tjugend-Dagen er ei gaa't af Minde  
— se den har samlet ogsaa os i Qveld  
til Fest, de Smaa og Store, Mand og Qvinde.

Vel Horn og Krus ei mere rundt nu gaaer  
og Skalden ei om Krigens Idræt qvæder —  
i Form hiin Tid forskjellig var fra vor,  
men samme Væsen har dog Julens Glæder.

Fra samme Væld, hvorfra de forðum flød,  
endnu de flyde, ja vil stedse flyde:  
Den Sang: „Os er idag en Frelser fød“  
skal evig ung med samme Jubel lyde.

Til hellig Fryd os samler Klokkeklang  
hver Julemorgen, Frelser, om din Throne,  
og aldrig føles vel som da en Trang  
for Hjærtet til at lade Læben tone!

Nei, Juleglæden den vil ud, den kan  
ei rummes i hver Enkelts Hjærtetekammer,  
og derpaa føles bedst, at den er sand,  
derpaa, at Broderkjærlighed den ammer.

Ei nøies du med selv at være glad,  
 du Andre glæde vil, saa langt du rækker:  
 hver Juul til Slægtens Lemmer, Venners Rad,  
 til Syg, til Fattig gavmild Haand du strækker.

Dog Ingen vil du heller dele med  
 end gode Børn! Thi de dig stærkest minde  
 om ham, som hist blev lagt i Krybben ned,  
 hvor Klæder ei, kun Klude var at finde.

Ja, Julen er i meer end een Forstand  
 en Børnefest — saa vidne alle Tider;  
 alt længe forud Glæden mærkes kan  
 og voxer, efter hvert mod Juul det lider.

Men kjære Børn! det vil I snart forstaae,  
 en Fest kan hele Aaret rundt ei vare,  
 — da blev den ikke længer Fest, og saa  
 har hver af os sin Gjærnings Krav at klare.

Saa blev for Julen og der sat en Frist  
 — en Overgang fra Helg til Yrkedage —  
 og Tjugend-Dagen den kom allersidst,  
 da skulde man med Julen Afsked tage.

Til saadan Afsked samles vi nu her,  
 den sidste Julefest for denne Sinde —  
 mit Hverv er endt: Velkommen En og Hver!  
 Gid I med Festen Jer tilfreds maae finde!



*En ny og drøvelig Vise*

## om den Ulven,

som ifjorvinter ved Midnatstid lod sit laadne Liv i Lia.

(Efter det Engelske).

(Benyttet ved fornævnte Börnefest, hvor den udstoppede Ulv fremviistes i et Menageri).

Mel. Hr. Zinklar drog over salten Hav.

Det var sig ifjor alt ved Midjenatstid  
og Maanen stod blank som en Skive,  
men oppe i Aasen laa Sneen saa hvid,  
jeg kan det fast ikke beskrive.

Men Vargen var sulten og Tarmene skreg,  
og Mad var der ikke at finde, —  
„Skatro jeg paa Bjørset\*) ei holer en Steg,  
fast Krøtra paa Baasen staar inde.“

Som tænkt, saa han gjorde og gav sig paa Vei,  
han Fjøsdøren vilde probere,  
men nei, om Forladels, den svigted nok ei  
og Vargen han maatte fallere.

Fra Gaarden han søgte til Pladsingerne,  
— „der kanske er Laasen ei sikker“ —  
Jo, pyt sa'en Per, det skal du nok faa see,  
omsonst du om Tranten dig slikker.

Da hylede Vargen i Nætter, i tre —  
heel ynkeligt var det at høre —  
og Vargen var daglig paa Bjørset at see,  
da kom det for Budstikkens\*\*) Øre.

Saa stod det med spærrede Typer paa Prent  
— Meddelelsen klang fast utrolig —  
„En Gaupe har Rædsel i Omegnen sendt  
og gjort dens Befolkning urolig!“

\*) En Gaard tæt ved Molde.    \*\*) Navnet paa Moldes Avis.

Vort Skytterlag fluxens da kom i Affect  
 — dets Kugler ei Raat havde fældet —,  
 med Rifler de alle sig væbnede kjækt,  
 strax Rygtet om Gaupen var meldet.

En drabelig Qvelsmad de satte til Livs  
 — tog med sig Cognac og Cigarer —,  
 den Gaupe de vilde nu rigtig til Knivs;  
 hver tænkte: Den Sag jeg nok klarer!

Men Gaupen han tænkte nok bedre endda,  
 han hylte, men lod sig ei skyde,  
 og slukøret ginge de Helte derfra,  
 dem Lysten forgik til at skryde.

Dog ude paa Stiftelsen\*) var der en Mand  
 — han havde nok Ondt udi Sinde,  
 thi Qvelden derefter da vandrede han  
 til Bjørset for Gaupen at finde.

Og tæt op i Lien der kom han paa Spor  
 og ei var han seen til at fyre  
 — da smald det! og Kuglen den hvislende foer  
 lukt beent ind i Hjærtet paa Dyre'.

Der laa det, og Gaupen blev Varg nu igjen  
 — Aviser de skrøne ei sjælden —  
 men Skytten han trak den til Landsfogden hen,  
 fik Præmi' og solgte saa Felden.

I Skolens Museum der stander den nu  
 mismodig med hængende Ører,  
 og hver en Moldenser blir blød udi Hu  
 ved Synet af den, vor Velgjører!

Den vakte et Liv, som var ukjendt her før,  
 den skjænkede os aandelig Føde;  
 ja al Poesi, frit det sige jeg tør,  
 forstummede, ret som den døde.

\*) Reknes Pleiestiftelse.

Den aabned' vort Blik for hvad Skytter vi har  
 at stole paa, naar det mon gjælde;  
 for Budstikken ret den en Guldgrube var,  
 om Varg den ei ofte kan melde.

Thi mægted' jeg sjunge tilbørlig din Priis,  
 da skulde din Ros vel gjenlyde!  
 forsmaa dog ei hvad paa min fattige Viis  
 i Simpelhed jeg kunde byde.

## No. 11.

## Molde Latinskolegutter den 18 Mai 1867\*).

Mel. Fridthjofs Vikingebalk.

Skam ta den som ida'  
 ei er munter og gla  
 og af Hjærtet ei roper Hurra,  
 for idag er vi fri  
 Græsk og Geometri,  
 Gymnastik, Sang og Stil-  
 skriveri.

For det Andet, fordi  
 Rognetræerne i  
 Skolegaarden dem plantede vi  
 akkurat for et Aar  
 siden netop igaar,  
 og saa frodig og frisk de nu  
 staar.

Paa et hængende Haar  
 Almanakken iaar  
 havde snydt os for Fridagen  
 vor;  
 men vi vidste nok Raa,  
 vi tok Dagen derpaa,  
 saa bekvemt den til Ferie laa.

For det Tredde, fordi  
 — Hurra Gutter sæt i —  
 vi paa Olas Geburtsdag fik fri,  
 og for Ola Pedel  
 vi vil ønske alt Held,  
 gid det ham maa bestandig  
 gaa vel!

For det Første, fordi  
 uden den ikke vi  
 havde syttende Mai faat fri,  
 og — oprigtigen talt —  
 vilde det vært for galt,  
 ja rav - ruskende - splittende -  
 galt.

Og saa tre Gang Hurra,  
 og saa tre Gang Hurra,  
 ogsaa treGangetreGangHurra!  
 Tre for syttende Ma-  
 i og tre for den Da,  
 vi sat' Trær, og saa tre for  
 Ola!

\*) 17de Mai var Bededag.

## Paa Haukebø\*)

ved en Skoletour den 15de Juni 1867.

Mel. Ondt ofte lider den Fiskermannd.

Saa fagert er det paa Haukebø  
 en Sommerqveld, naar i Fjorden speiler  
 sig gyldne Snetind og Skog og Ø  
 og Maaseflok og den hvide Seiler, —  
 da vil du glemme  
 dit Stræv derhjemme,  
 Naturens Høitid dit Hjærte stemme  
 til hellig Ro.

Fra Aasen bag dig, hvor Sol gaaer ned,  
 i Furutoppen en Orre spiller,  
 mens Trasten henne ved Elvens Bred  
 i Bjerkekrattet slaar sine Triller, —  
 Skal Fuglens Glæde  
 dig lære qvæde,  
 du første Led i det Skabtes Kjæde,  
 din Skabers Priis?

Se, rundt dig Engen med Blomster staaer  
 i mange hundrede tusind Rader,  
 hist bølger Ageren tungt og spaaer  
 om herlig Høst og om fyldte Lader, —  
 O tab af Minde  
 ei nogensinde  
 de Mange, Mange, hvis Taarer rinde  
 for dagligt Brød!

Og bortpaa Tunet lu Anders seer,  
 en Odelsbonde i Dont og Duge:  
 paa Thinge han sig med Hæder teer  
 og Jord og Sø han forstaaer at bruge, —  
 Ja, norsk at være,  
 i Agt og Ære  
 dit Land at holde, det kan du lære  
 paa Haukebø.

\*) En Gaard  $\frac{3}{8}$  Mil vest for Molde.

**Bianca,****Lystspil i 1 Act med Sange og Prolog,**

skrevet for Molde Skoles Disciple og af dem opført i Gymnastiklocalet den 9de Januar 1868, Kl. 7 Aften. (Som Ouverture spilledes Kinder-Symphonie af Joseph Haydn; før ogefter Stykket gaves Tableaux vivants. Forestillingen bivaanedes af ca. 250 Tilskuere.)

**P e r s o n e r n e :**

Bianca.  
 Salgaard, Bankdirektör.  
 Fru Salgaard, hans Hustru.  
 Student Johannes Salgaard, Søn.  
 Marie, Pleiedatter.  
 Berthe, Tjenestepige.  
 Madam Aspaas.  
 Magnussen, Bankkasserer.  
 Et Postbud.  
 Et Telegrafbud.

---

Handlingen foregaaer i Salgaards Stue i Molde.

**Prolog,**

Sang paa Scenen af alle Skuespillere, før Tæppet  
 gaaer op.

---

Mel. Fra Östens Væld.

„For første Gang	Se — endnu kun
gir Smaating Rang“,	en liden Stund
det veed nok enhver Debutant;	og-vi fra vortSkjul træde frem;
naar Teppet gaaer,	hvad Andre stred
stærkt Pulsen slaar	før os og led,
og modigste Forsæt blir Tant.	den Bört bliver vor efter dem.



Dog har med Flid	Og om end ei
vi brugt vor Tid	vor Fremtids Vei
og agtet paa Lærerens Røst:	skal hen over „Bræderne“ gaae,
om Lykken fra	en Rolle dog
os viger da,	med Alvors Sprog
den gode Bevidsthed gir Trøst.	i Jordlivets Drama vi faae.

Men hvor saa end  
 vor Vei gaaer hen, —  
 den Aften, da „Bianca“ vi gav,  
 skal i vort Bryst  
 „ei blot til Lyst“  
 tit fremstaae af Mindernes Hav.

---

### Iste Scene.

*Fru Salgaard. Marie.*

(Begge beskjæftigede med Søm. En Guitarre hænger paa Væggen).

*Fruen.* At det da netop skulde være Lørdag idag, Far maatte gaae i Banken og jeg synes at føle mig forvissat om, at der kommer Brev fra Johannes; det var jo som imorgen for 8 Dage siden, at han skulde op, og saa skriver han da vist, førend han reiser; (sukker) desværre, det kan vel ikke være gaaet efter Ønske, siden han ikke har telegrapheret.

*Marie.* Aa, det skal du ikke sige, Mor, vi faae haabe det Bedste.

*Fruen.* Ja, det veed jeg nok, at du gjerne vil være med paa, mit Barn; selv om du havde været vor egen kjødelige Datter, kunde du ikke have følt større Deeltagelse i vort Vel, og ikke mindst, naar det gjælder Johannes, ikke sandt?

*Marie.* Men heller ikke meest da, jeg holder lige meget af Eder Alle.

*Fruen.* Ja det, min kjære Marie, tvivler jeg ikke om, og det var heller ikke derfor jeg sa' det, men

som sagt, det er kjedeligt, at Far skulde ud netop i Eftermiddag, for jeg føler paa mig, at der kommer Brev, og saa maae vi sende det ud til ham; du veed, han liker ikke, at vi brække hans Breve, selv om de komme fra Johannes.

*Marie.* Skal jeg be Berthe gaae paa Posthuset? Posten maa vist være kommen.

*Fruen.* Aa nei, ikke endnu; hun er vist ikke færdig, for jeg satte hende nylig til at gjøre i Stand paa Johannes's Værelse.

*Marie.* Du venter ham da vel ikke allerede i Aften?

*Fruen.* Jeg veed ikke, hvad jeg skal troe; du veed, Dampen er ventende, og imorgen er det Søndag. Nu kan du imidlertid forkorte os Tiden med lidt Sång; tag Guitarren og syng en af Johannes's egne Smaasange, saa er du snil.

*Marie* (henter Guitarren og synger).

(Mel. Fra din høie Zone, smil o Luna ned.)

Naar mig i det Fjerne	Modløs nys —, jeg atter,
Verden gaaer imod,	vakt ved Mindets Daab,
vandrer Tanken gjerne	tillidsfuld da fatter
did, hvor Vuggen stod,	Mod og Trøst og Haab;
til de kjære Steder,	da til Kamp og Seier
hvor som Dreng jeg for,	jeg igjen bered
hjem til Barndoms Glæder,	vier hvad jeg eier
hjem til Far og Mor.	af Ihærdighed.

*Fruen.* Ja, Tak skal du ha, den kan være brav nok, men der er noget vist Vemodigt i den; den maa han have skrevet en Aften, han følte sig overvældet af sit Studium. Stakkels Gut, ja jeg kalder ham Gut endnu, — han maa vist have arbeidet og strævet svært. Men syng nu en muntre en; du husker den, som han digtede allerede som Skolegut om Studenternes Dusk og Brillen.

*Marie.* Ja den ja, — den er lidt barnagtig, men den ligner ham dog saa godt (slaaer nogle Accorder paa Guitarren).

(Mel. Saasnart jeg er indskreven i Pallas' Rytter).

Jeg sætter, du vil have	Som Nummer 2 fremstiller
en Charakteristik	sig af Kriterier
af en Student, — den lave	de Staalindfatnings Brillen,
jeg kan paa Øieblik:	som han paa Næsen bær;
det første Kjendetegn da er	thi seer han godt, hvad eller slet,
og det, du mærke maa især,	jeg deri har minsandten Ret,
— Tralalalalalala —	— Tralalalalalala —
den lange Silkedusk.	at han med Brillen gaaer.

Og Nummer 3, hvad enten  
han halter eller ei,  
saa gaaer dog støt Studenten  
med Stok, det vædder jeg;  
en simpel Enekjæp har En,  
en Anden Knap af Elfenbeen,  
— Tralalalalalala —  
men Stok! — den maa han ha!

*Fruen.* Jeg gad rigtig vide, hvad Slags Stok han nu kommer hjem med, om han har „Enekjæp“ eller „Knap af Elfenbeen“, for jeg forudsætter nu som afgjort, at han har Stok. Aa ja, det og meget Mere faae vi nu vide, naar han kommer; bare vi vidste hvorledes det er gaaet ham til Examen; jeg kan ikke forstaae, at han ikke har telegrapheret.

*Marie* (fremdeles siddende med Guitarren). Det er ikke sagt, Mor, at han havde saa mange Contanter at afsee, nu da han skulde reise; lidt Klattergjæld til Skomager og Skrædder og Boghandler osv. havde han vel at klare, og saa skulde han rimeligviis ruste sig lidt til Reisen.

*Fruen.* Ja, men til alt dette havde jo Far sendt ham Penge; veed du ikke, at han i forrige Uge eller for omtrent 14 Dage siden sendte ham 50 Daler, men — hvad du ikke veed — — —

*Marie.* Jeg skal gjætte.

*Fruen.* Ja, gjæt engang!

*Marie.* Far sendte ham desuden en Anviisning paa 50 Daler til, som han skulde hæve, hvis han fik Laud.

*Fruen.* Hvor har du faaet det at vide?

*Marie* (skjælmst, hoppende bort med Guitarren). Det skal jeg sige dig en anden Gang.

## 2den Scene.

*De Forrige. Berthe.*

*Berthe* (et gammelt Tyende, kommer ind med Kjøkkenforklæde paa og opkildede Ærmer). Nu faaer Di snart en Visit; jeg saa gjennem Kjøkkenvinduet Madame Aspaas nede i Gaden, med Paraplyen under Armen.

*Fruen.* Bare hun nu ikke vilde være for langdrøi af sig i sit Besøg; jeg kan ikke sige, at jeg er oplagt til at modtage hende nu; jeg kan ikke faae Johannes ud af mine Tanker.

*Berthe.* Aa, blir hun for langvarig af sig, saa skal jeg nok see til at faae hende afsted igjen.

*Fruen.* Berthe, du maa ikke være uhøflig mod hende, hører du!

*Berthe.* Nei bevars, Frue, det kan Di være sikker paa.

*Marie.* Der hører jeg hende bestemt allerede i Trapperne.

*Fruen.* Berthe, er Alt i Stand paa Værelset nu?

*Berthe.* Ja, jeg la Lidt i Ovnen ogsaa jeg, for, kommer han, saa vilde det være uhyggeligt, om det var koldt der.

*Fruen.* Ja ja, Berthe, gaa nu ud og hæng Thekjedlen over.

(Berthe gaaer).

## 3die Scene.

*Fruen. Marie. Madam Aspaas.*

(Det banker paa).

*Marie* og } Kom ind!  
*Fruen.* }

*Madam Aspaas* (klædt som en aflægs aldrende Haandverkerkone, med Paraply under Armen, kommer ind og hilser). Aa god Aften Frue, god Aften Frøken (tager dem i Haand).

*Fruen.* Godaften Madam Aspaas, vær saa god at sidde ned (hun sætter sig).

*Madam Aspaas.* Jeg havde det nu saa travelt idag, ska jeg si Dere, men saa maatte jeg gaae herhen alligevel; for, ska jeg si Dere, jeg har faat Brev fra Caroline, ska jeg si Dere, aa hun ber saa endelig, at jeg skal gaa hid og hilse fra hende.

*Fruen* og } Er Posten da alt kommen?  
*Marie.* }

*Madam Aspaas.* Jøs ja, den kom tidlig i Eftermiddag, og saa hadde jeg strax Nils afsted paa Posthuset, ska jeg si Dere.

*Fruen.* Skulde vi da ikke faae Brev idag heller?

*Madam Aspaas.* Jo Dere faar Brev, de' ska jeg si Dere, for jeg mødte Berg paa Veien hid, og saa spurgte jeg'n, ska jeg si Dere, om'en ikke hadde Brev til Salgaards; jo sa'n, de' hadde'n.

*Fruen.* Men, at han da ikke kan komme med det!  
(I det Samme bankes paa Døren).

## 4de Scene.

*De Forrige. Postbudet. (Senere) Berthe.*

*Fruen.* Kom ind!

*Postbudet* (kommer ind og leverer et Brev og gaaer igjen, efterat have faaet en Skilling, som Fruen tager af sin Portemonnaie).

*Fruen.* Fra Johannes!

*Marie.* Lad see! (faaer see Brevet) Gudskelov! ja det er fra ham. Vil du ikke læse det strax?

*Fruen.* Nei, du veed, vi maa lade Far brække sine Breve selv; jeg kunde have stor Lyst til denne Gang at gjøre en Undtagelse (kiger i og beføler Brevet), dog nei! Berthe, o bed Berthe komme ind!

*Berthe* (kommer ind, hentet af Marie). Har Di faat Brev fra ham?

*Fruen.* Ja, gjør dig nu færdig til at springe hen i Banken til Far med Brevet.

*Berthe.* Jeg skulde vel ha stelt lidt paa mig først men (stryger sine Ærmer ned og knytter af sig Kjøkkenforklædet) se saa, bare jeg nu kunde gaae saa fort, som jeg gjerne vilde. Jeg skal probere hvad jeg kan (gaaer hurtig bort).

*Madam Aspaas.* Ja jeg skulde nu hilse Dere saa fittig fra Caroline; stakkels Barn, hun trives vist ikke godt i Christiania, for naar hun har tjent ud til Flytte-tid, saa flytter hun fra sin Kondisjon, og da kommer hun vist hjem igjen, lader det til.

*Fruen.* Tak skal De ha for Hilsenen; naar De skriver til hende, maa De hilse hende fra os igjen; vi var rigtig saa vel fornøiet med hende her i Huset, og vi tale ofte om hende, især naar Johannes nævner hende i sine Breve.

*Madam Aspaas.* Tak, ja det ska jeg rigtig gjøre; hun skriver rigtig om Johannes, hun ogsaa, ska jeg si Dere, men jeg veed ikke, om jeg tør fortælle hvad hun siger i sit sidste Brev om ham.

*Marie.* Det er da vel ikke noget Galt vel?

*Madam Aspaas.* Aa langtifra da, men (med en hemmelighedsfuld Mine) kanske Di skulde ikke vide det endda?

*Marie.* Aa bare fortæl det, Madam Aspaas; De vil vist ligesaa gjerne fortælle det, som vi vil høre.

*Madam Aspaas.* Ja — men, ska jeg si Dere

(tager Brevet op af en stor Pose, som hun bærer paa Armen), kanske det vilde bedrøve Dere alligevel, ialfald Frøken Marie.

*Marie.* Mig! hvad i al Verden kan det være?

*Fruen.* Aa bare kom med det, De Madam Aspaas.

*Madam Aspaas.* Kjære Frue, jeg vilde saa gjerne, ska jeg si Dere, men . . . ja jeg behøver nu bare at læse op det, som staaer om Deres Søn (aabner Brevet), men saa skal Di ikke bli sindt paa mig, om . . .

*Fruen* og } Aa nei, bare læs!  
*Marie.* }

*Madam Aspaas.* Ja — lad see, hvor det staaer hente (seer Brevet igjennem), jo her er det, nu ska Di bare høre, men, som sagt . . .

*Marie.* Hvad staaer der da?

*Madame Aspaas* (rømmer sig og læser): „Du maa nu hilse Salgaards saa flittig fra mig, Marie deri indbefattet, forstaaer sig. Jeg seer ofte Johannes paa Gaden, men, kjære Mor, han synes i den senere Tid ikke at have Øie for Andre end for „sin Bianca“, som han kalder hende; hvor han gaaer, saa seer man hende ved hans Side, undtagen paa Universitetet forstaaer sig; der kan han nu ikke tage hende med; naar han nu reiser hjem som Candidat, saa skal hun vel være med ogsaa did; gid jeg hadde været i hendes Sted, ja jeg længes ret hjertelig efter at komme hjem igjen nu, da jeg har været borte saa længe, og nu hadde det været saa god Leilighed og saa godt Reisefølge. Men jeg veed jo, at det ikke kan lade sig gjøre, jeg faaer bli min Tid ud, hvor lidet jeg end trives her. Ah — der slaaer Klokken alt halvsvy, Brevet skal i Postkassen, og jeg maa slutte. Hils Far og levvel, det ønsker din trofaste Datter  
Caroline.“

Nu, hvad synes I om det?

*Fruen.* Er det ikke bare Fjas, hvad Caroline der har skrevet, saa veed jeg rigtignok ikke, hvad jeg skal sige.

*Marie.* Nei, ikke jeg heller, jeg har aldrig hørt ham omtale nogen „Bianca.“ Der er da Ingen med det Navn i de Familier, som han omgaaes.

*Fruen.* „Bianca“ . . . „Bianca“, nei hvad kan vel det være for Noget!

*Madam Aspaas.* Aa, ska jeg si Dere, det skal vist være en Overraskelse, han kommer hjem med Examen og med en . . . en liden Kjæreste, tænker jeg.

*Fruen.* Umuligt, da vilde jeg ikke kjende Johannes igjen!

*Marie.* Ikke jeg heller.

*Madam Aspaas.* Ja, seer Di, Di likte ikke, hvad hun skriver, og jeg er rigtig lei over, at jeg lod mig overtale til at læse det op. Bare jeg aldrig havde gjort det!

*Fruen.* For den Sags Skyld kan De være ganske rolig, men jeg længes rigtig paa, at Berthe skal komme hjem igjen med Brevet, for Far sender det da vist hjem til mig strax, saasnart han har læst det.

*Madam Aspaas.* Men hvad ska jeg sie om mig, som blir sittenes her saa længe! Far venter ganske vist paa mig, for han sa, han skulde komme snart igjen; han skulde bare bort i Skolekommissionen, ska jeg si Dere; Dem har faat en Sak aa snakke om der, ska jeg si Dere, ifra to lærde Folk nere i Christiania; aa jeg sa te Far jeg: der seer du, sa jeg, der kommer mine Ord igjen, for jeg har nu holdt paa i lang Tid jeg, ska jeg si Dere, aa snakket te Far om denne Overlæsselsen og Overanstængelsen paa Guttene; har ikke han lille Nils vores, kan Di tænke, hver Dag, naar vi har hat Potetesbal, sat aa kjørt i sig en 6—7 store Baller og efter samme



Faarhold med anden Mat, det maa da bli Overlæsselse af Sligt, sku jeg tru; aa paa samme Maaten er det med Overanstrængelsen: flyr ikke Gutten der den hele udslagne Dag like fra tidlig om Morgenen til sent paa Qveld! det ska være knapt, at han sitter mere end mens han spiser, og di Timerne, han er paa Skolen; ja det er rigtig fortjenstligt, at disse to Lærde har rotet op i denne Sak, og det er Mange, sier Far, som har faat baade Danebrog og Sværdorden for Mindre end det, ska jeg si Dere.

*Fruen* og }  
*Marie.* } (vise sig utaalmodige). (Berthe kommer igjen).

### 5 te Scene.

*De Forrige.*      *Berthe.*

*Berthe* (aandeløs). Nei, nu ska Di bare høre!

*Fruen.* Nu, hvor er Brevet?

*Berthe.* Direktøren kommer strax med det, sa han; men jeg kunde neppe komme hjem paa en skikkelig Maade, der er da fuldt Opløb ude paa Gaden —

*Madam Aspaas* (nysgjerrig). Hvad er der da paaferde? (samler sin Paraply og Hat o. s. v., som hun har sat hen i en Krog), der er vel ikke Varme løs?

*Berthe.* Nei, Gud være lovet! men der er kommen Telegram om, at der er en Dverg med paa Dampen, og nu løbe Folk, som om de vare gale, bare for at see ham; han skal komme i Land paa Dampbaadskaien, og nu er den allerede saa fuld af Mennesker, Gutter og Kjærringer og alskens Folk; han skal ha sin Kone med, og hun skal være tre Gange saa høi som Dvergen; jeg hørte Navnet paa ham ogsaa, men jeg veed ikke, om jeg kan sige det rigtigt. Pig—, Pig—, Piggelomini eller noget Saadant var det.

*Madam Aspaas* (har imidlertid faaet Reisetøiet paa). Adjø.

Frue, adjø Frøken, jeg maa rigtig hen og see Dvargen, jeg aa; adjø Berthe (neier og gaaer).

*Berthe.* Vidste jeg det ikke nok, hun fik Fødder at gaae paa.

*Marie.* Men var det Noget, du fandt paa, dette om Dvergen, Berthe?

*Berthe.* Slettes ikke, men jeg vidste, jeg fik hende paa Dør, og jeg kunde jo ikke lade hende blive her, til Direktøren kom hjem, for han bad mig udtrykkelig om, at jeg maatte see til at lage det saa, at Madam Aspaas gik sin Vei, før han kom hjem. Saa Meget kan jeg da hilse med, at Studenten har faaet bedste Charakter, men der stod ogsaa noget Mere i Brevet, som Direktøren nok ikke vilde fortælle mig.

<i>Fruen</i>	} Gudskelov, ja	} at det er gaaet ham saa godt!
<i>Marie</i>		

*Fruen.* Berthe, vi maa ha lidt extra Aftensmad i den Anledning, spring paa Apotheket og kjøb et Pund Chokolade, (tager i sin Pung) se her har du Penge.

(Berthe gaaer).

*Marie.* Men hvad kan det vel være dette „noget Mere“, som staaer i Brevet!

*Fruen.* Ja, hvad kan det vel være for Noget? men jeg kan ikke skjønne mig paa Far, som ved en saadan Anledning lader mig vente saa længe. Nei, tænk: Johannes Candidat med Laud! Laud! O det klinger dog saa godt dette Ord, Laud! men dette „Andet“, hvad kan vel det være for Noget! Nei, jeg har ingen Ro paa mig! „Forlovet“ — umuligt! ja jeg siger, det er umuligt!

*Marie.* O, saa umuligt er det dog vel ikke?

*Fruen.* Jo, Marie, det er umuligt, at Johannes kan have forlovet sig — i Christiania! Men der er da vel Far; kjære Marie, se efter, om det ikke er Far, som kommer!

*Marie* (efterat have seet ud ad Døren). Jo, ganske rigtigt, det er Far.

## 6te Scene.

*Fruen.*      *Marie.*      *Salgaard.*      (Senere) *Berthe.*

*Salgaard* (kommer ind med Frakke og Hat, som han lægger af, og som Marie senere bærer ud). Gratulerer med Candidaten; ja tænk Mor! Laud! (kysser sin Kone); gratulerer Marie!

*Marie.* Tak skal De have, og jeg gratulerer igjen af mit inderste Hjærte.

*Fruen.* Men kjære Far, hvor har du kunnet pine vor Taalmodighed saa længe; du maatte da skjønne, hvor vi brændte af Begjærlighed efter at see Brevet, vi ogsaa. Hvor har du det?

*Salgaard.* Aa jo Mor, Brevet skal du nok faae see, og da skal du med det Samme faae vide, hvorfor jeg ikke kom strax eller sendte det med Berthe. Her er det (trækker det frem af sin Brystlomme), men det er et underligt Brev indeni.

<i>Fruen</i>	}	(efterat <i>Salgaard</i> har aabnet Bre- vet).	Kjære, seer det saa ud!
<i>Marie</i>			

*Salgaard.* Ja, hør nu! Du kan tænke, jeg var ikke seen med at brække det, og det Første, jeg faaer see, det er da disse Ord: „Victoria, Far og Mor, Seiren er vunden. Kommer hjem med Laud.“ Min Glæde maatte give sig Luft i Ord, og jeg kunde ikke lade være at læse den første Linie høit, saa Alle ude i Sparebanken hørte det; Magnussen, den ømme Sjel, med sit „følsomme Hjærte“ kunde naturligviis ikke sidde rolig og høre paa, men kom farendende hen til min Pult, og af lutter Følsomhed river han Blækhuset overende.

<i>Marie</i>	}	og	(briste i Latter).
<i>Fruen</i>			

*Salgaard.* Nei, det er da ikke saa ganske latterligt heller.

*Marie.* } Kjære, er det Noget, som staaer paa?

*Fruen.* } Er der noget Galt paafærde da Far?

*Salgaard.* Nei — og ja, jeg veed ikke rigtig, hvad jeg skal svare. Det er bedst, I læse selv, men saa Meget er nu vist, at han ikke kommer hjem alene.

*Fruen.* Er det muligt!

*Salgaard.* Nei, det er virkeligt, saa Meget er da let at læse; men kom lad os see til at studere os ud af disse enkelte Ord, som Magnussens Blækflod har skaanet. Sæt dig hid! (Sætter sig selv ned og trækker en Stol hen for sin Kone; Marie seer dem over Skuldrene).

(Læse).

*Fruen.* „Kjære, hjærtenskjære Forældre! Victoria, Far og Mor, Seiren er vunden. Kommer hjem med Laud og Laurbær om Panden. Hurra! Denne Meddelelse vil være nok til at bringe Eder Glæde, det veed jeg, og hvad jeg forresten har at berette, kunde jeg vel opsætte til min Hjemkomst, som efter al Sandsynlighed vil foregaae paa Lørdag“.

*Marie* (til Berthe, som under Læsningen er kommen ind) Berthe, Johannes kan ventes idag.

*Berthe.* Ja, det kjendte jeg paa mig.

*Fruen* (fortsætter Læsningen) „men jeg finder det dog rigtigst ikke at fortie for Eder, at jeg ikke kommer alene.“

*Marie.* Ja virkelig staaer det saa!

*Berthe.* Hvad skal det bety?

*Salgaard* (læser) „Ja, hvad vil I vel sige“ — det forbistrede Blæk; nu kan der ikke læses Noget, før vi komme til disse Ord: „smukt Pianoforte, ja ikke blot smukt, men efter Sagkyndiges Dom ogsaa virkelig godt.“

*Fruen.* Nei, hvad kan det dog betyde! Han synes at tale om En, som spiller smukt og godt.“

*Salgaard.* Saa kommer (læser): „deilige Øine.“

*Berthe* (som har staaet og lyttet; afsides) Nei, du Fredens Maskerade!

*Salgaard* (læser) „neppe ville I have seet et venligere Væsen, og saa tro da og saa“ — Ja, hvad saa, nei den Magnussens Hjærte! Havde han endda ikke været Kasserer, en Kasserer har da næsten ikke Brug for Hjærte!

*Fruen* (læser) „vil overlade til Eder selv at udfinde alle „Biancas“ herlige Egenskaber.“ Bianca! ogsaa Caroline Aspaas har skrevet hjem om en „Bianca“, som Johannes holder saameget af.

*Salgaard.* Fortalte Madamen det?

*Marie.* Ja, hun læste det da op af sit Brev.

*Fruen.* Ja, havde det ikke været Johannes, hun skrev det om, vilde jeg have troet, at . . . . Nei det er umuligt, men hvad staaer der saa tilsidst?

*Salgaard* (læser) „og jeg haaber, at I Alle, jeg veed ialfald, at Marie vil blive glad.“

*Marie.* Det er dog Mere end jeg endnu veed.

*Salgaard* (læser) „hvor der er Hjærterum, er der Huusrum.

Eders lykkelige Johannes.“

Hvad siger nu du Berthe?

*Berthe.* Jeg har sagt „du Fredens Maskerade!“ og det siger jeg engang til; Mere veed jeg ikke at sige. Var der da ingen Hilsen til mig, før har han aldrig glemt mig i sine Breve.

*Fruen.* Jo Berthe, det kan du være vis paa; der havde vist ogsaa staaet en Hilsen til dig, men Magnussens Blækoversvømmelse har flommet over Hilsenerne baade til dig og Andre.

*Marie.* Der var heller ingen Hilsen til mig, Berthe!

(gaaer ud).

*Berthe.* Ja, da kan nu gjerne jeg tie stil.

*Salgaard.* Men Berthe, har du Gjæsteværelset færdigt? Johannes kan vist ikke dele Værelse med sin Reisefælle.

*Fruen.* Ja, hvad skal vi vel gjøre? Kommer Johannes og hans Reisefølge med Dampen iaften, saa har vi vel neppe engang Lagener rene til Gjæstesengen, Berthe?

*Berthe.* Nei, ikke af de fine Linlærreds andre end dem, jeg har lagt paa Johannes's Seng.

*Salgaard.* Ja Johannes faaer sandelig finde sig i at ligge paa ordinære Lagen, naar han kommer saa hovedkuld med Fremmede ind i Huset.

*Fruen.* Kjære Far, skjænd ikke paa Johannes, det er jo ikke hans Skyld, at hans Brev er blevet ulæseligt. Kom Berthe, lad os see op paa Gjæsteværelset!

(Gaaer med Berthe).

## 7de Scene.

*Salgaard* (alene).

(gaaer frem og tilbage med Brevet i Haanden, af og til standsende).

Nei Johannes, Johannes, jeg kan dog ikke troe, at du har gaaet hen og forlovet dig i Christiania! Det er dog saa utroligt — og jeg, som stedse troede, at du havde et godt Øie til Marie, og Marie selv, jeg var saa betagen af Forundring, at jeg ikke lagde Mærke til hende! Stakkel, hun er nu gaaen ud, — maaske sidder hun paa sit Værelse og græder — og denne Aften, som skulde være en Glædesfest for os Alle! Bianca! Bianca i Det klinger saa italiensk, Bianca . . . . Bianca Salgaard, nei, det passer ikke sammen! Marie Salgaard derimod! . . . Men mon ikke Mor tænker paa at have Mad færdig til de Reisende; (raaber) Berthe! . . . nei det er sandt, hun gik vel ovenpaa med Mor; . . . og

Marie er ogsaa borte — jeg faaer gaae (vil gaae, men møder i Døren Magnussen).

## 8de Scene.

*Salgaard.*

*Magnussen.*

*Magnussen* (kommer ind og hilser) Godaften igjen, Hr. Direktør, godaften, godaften, jeg havde ikke Ro paa mig, før jeg kom hid og fik bede om Undskyldning.

*Salgaard.* Ja, godeste Hr. Kasserer, det var virkelig slemt, men — gjort Gjerning staaer jo ikke til at ændre; De maa ikke tage Dem det Passerede for nær, De kunde jo gjerne faae en Hjærtesygd.

*Magnussen.* Faae — nei Hr. Direktør, man faaer ikke, hvad man allerede har; jeg har virkelig havt saa ondt i Hjærtet, siden jeg var saa uheldig at maculere Deres kjære Brev, og jeg vidste intet andet Raad end at gaae hid og gjøre Bod, for om muligt at lettes noget. Ak ja, mit følsomme Hjærte, hvor ofte har det dog ikke voldt mig Smerte!

*Salgaard.* Men ogsaa vistnok mangen Glæde, gode Kasserer; Medfølelse, Deeltagelse . . .

*Magnussen.* O ja, Hr. Direktør, og dog troer jeg, at Sorgerne ere de overveiende, hvor mange Gange har jeg ikke følt, uden at mine Følelser ere blevne besvarede. Men hvor er Damerne? Maatte jeg ikke have den Ære at gjøre Afbigt ogsaa for dem?

*Salgaard.* Den er visselig ufornöden; det var jo et Uheld, men jeg skal med Fornöielse hente dem, hvis de forøvrigt have Tid til at hilse paa Dem iaften; de have det saa travelt med at stille til i Anledning af Johannes's Modtagelse.

*Magnussen.* Tak, Tak skal De have Hr. Direktør.

*Salgaard.* Men vil De ikke heller gjøre os den Fornöielse at komme igjen imorgen; De kan jo spise

Middag hos os; da det er Søndag og Johannes for første Gang skal sidde tilbords med os som Candidat, saa vil der formodentlig blive lidt extra Anretning. Gjør De det, kom igjen imorgen!

*Magnussen.* Tusinde Tak, Hr. Direktør, tusinde Tak; men jeg vilde saa gjerne forud være vis paa en god Modtagelse.

*Salgaard.* Kan De tvivle derpaa, Hr. Kasserer, har De ikke stedse fundet en god Modtagelse i mit Huus?

*Magnussen.* Om Forladelse, Hr. Direktør, jeg er saa uheldig i Valget af mine Ord, men det er dette følsomme (tager sig paa Brystet) Hjærte, som er Skyld i Altsammen, jeg meente —

*Salgaard.* Ja, jeg veed godt, hvad De meente, men kom De paa mit Ord, jeg skal indestaae Dem for, at De kun faaer blide Ansigter at see.

*Magnussen.* Tusinde Tak, Hr. Direktør, tusinde Tak, ja jeg vil med største Fornøielse have den Ære. Maa jeg saa bede Dem om den Godhed, at De vil bringe Deres ærede Frue og Frøken Marie min hjærteligste Hilsen, og tal saa min Sag hos Dem.

*Salgaard.* Ja vær De rolig, jeg er vis paa, at baade min Kone og Marie vil modtage Dem med sædvanlig Venlighed; inden den Tid er forhaabentlig hele den lille Tildragelse glemt, trængt aldeles i Skyggen af den store Familielykke, hvortil vi glæde os i Haabet.

*Magnussen.* O, var det saa vel! Ja jeg vil haabe det. Godnat, Hr. Direktør, hils Johannes ogsaa fra mig, og sig ham, at jeg endnu lider af mit gamle Hjærtetilfælde. Godnat, godnat.

*Salgaard.* Farvel, Hr. Kasserer, og velkommen igjen imorgen; vi spise Klokken to, husker De vel?



*Magnussen.* Jo Tak, tusinde Tak, Godnat, godnat.  
(gaaer).

*Salgaard.* Farvel Magnussen.

### 9 de Scene.

*Salgaard* (alene).

Et godt Skind! ja i Sandhed en skikkelig Karl, saa snil og brav som Dagen er lang! Bare han ikke led af dette slemme Hjærtetilfælde, som gjør, at de, der ikke kjende ham, finde ham affekteret og (det banker paa) — Kom ind!

### 10 de Scene.

*Salgaard.* *Et Telegraphbud.* *Marie* (pyntet).

*Telegraphbudet* (afleverer en Depeche).

*Salgaard.* Hvor er det Telegram fra? (qvitterer for Modtagelsen).

*Telegraphbudet.* Det veed jeg ikke, dog troer jeg, det er fra Veblungsnes (gaaer).

*Salgaard.* Jo ganske rigtigt (læser; med det Samme kommer Marie ind) „Arrivere „„Romsdal““; bede om kjærlig Modtagelse og et godt Maal Mad. Johannes—Bianca.“ — „Bede om kjærlig Modtagelse“! (Opdager Marie) O, er du der, Marie, her er kommen Telegram!

*Marie.* Jeg har hørt det.

*Salgaard.* Har du hørt det; nu ja, jeg læste det vel høit; hvad siger du nu?

*Marie.* Jeg vil ikke sige Noget, før jeg seer Johannes.

*Salgaard.* Nei, det er nok det Rigtigste, deri gjør du Ret, min Pige; men det kan ei vare længe, før Dampskibet er her; lad see (seer paa Uhret) Klokken er snart 5; men hvorledes kan det hænge sammen med Telegrammet?

*Marie* (der har læst Telegrammet, som Salgaard har lagt fra sig paa Bordet). Det er indleveret paa Veblungsnes Kl. 12, 30 Minutter, altsaa Kl. halv Et, og først nu her, ja — „modtaget i Molde Kl. 4, 10 Minutter“.

*Salgaard*. Det er rigtignok ikke hvad man i Forretningsproget kalder „prompte Expedition“. Men Kjære, kald paa Mor.

(Marie henter hende.)

### 11te Scene.

*De Forrige. Fru Salgaard og Berthe.*

*Fruen*. Hvad Godt?

*Salgaard*. Her er Telegram fra Johannes og „Bianca“.

*Berthe* (slaaer Hænderne sammen). Nei du Fredens Masketrade!

*Fruen* (efterat have læst). Nei kan du da forstaa dette! — „Bede om kjærlig Modtagelse“! Johannes, har du da nogensinde havt en saadan Bøn Behov! (*Berthe gaaer*). Kjære Marie, skynd dig og sæt ind et Bræt med Viin og Kage; tag Superior golden Sherry og glem ikke den Goro, vi sidst bagte. Her er Nøglerne (*leverer dem. Marie gaaer*).

*Salgaard*. Men Mor vil du ikke pynte dig lidt; faae vi en Svigerdatter i Huset, saa — —

*Fruen* (seende sig i Speilet og rettende paa sin Hovedpynt). Aa hun vil saa alligevel faae mig at see i Hverdagsdragt, det er ligesaa godt, hun begynder strax.

*Salgaard*. Men seer du ikke Marie, hvor hun har pyntet sig?

*Fruen*. Troer du, det er „Bianca“ hun har pyntet sig for, kanske?

*Salgaard*. Nei, Sandt at sige, saa troer jeg, at

hun først og fremst har havt Johannes i Tanker under sit Toilette.

*Fruen.* Ja, det kan du være vis paa; det kan ikke slaae feil, at Marie elsker Johannes anderledes end som Pleiesøster; hun har været saa rar og betuttet i hele Aften.

(Under denne Replik er Marie kommen ind med Brættet).

*Marie.* Har jeg været betuttet, siger du Mor; det maa bare være, fordi jeg er glad.

*Fruen.* Er du virkelig glad, Marie?

*Marie.* Skulde jeg ikke være glad idag, da jeg har hørt, at Johannes's skjønneste Ungdomsdrøm, ja vel ogsaa Eders skjønneste Forhaabning er kronet med Held! Det har ogsaa været mit Haab, og nu er det jo opfyldt!

*Salgaard.* Ja, min kjære Marie, men hvad vilde du sige, om Johannes kom hjem som forlovet Kandidat?

*Marie.* Skulde jeg ikke ogsaa da være glad? Johannes's Glæde er min Glæde, og jeg vil ialfald haabe, at han er lykkelig; det maa man slutte af hans Brev! (Under disse Repliker har hun urolig gaaet om i Værelset og rettet paa Bordteppe, paa Blomstervase o. s. v. — Der høres i det Fjerne en Dampbaadspibe). Aa, der er „Romsdal“ kommen! (iler ud).

*Salgaard.* Stakkels Pige, hvor hun fik det heftigt! (tager sin Kone om Livet), ja Mor, hvor godt det skulde være at modtage Johannes iaften.

*Fruen.* Naar blot ikke denne „Bianca“ var med, vilde du sige, ikke sandt?

*Salgaard.* Jeg kan ikke ganske nægte det, kjære Mathilde, men lad os gjøre som Marie, lad os opsætte vor Dom.

## 12te Scene.

*De Forrige. Berthe.*

*Berthe* (kommer ind). Frue, Dampskibet er kommet, Per laa allerede længe forud borte ved Tønden, og nu kommer vist strax Johannes og — nei hvad var det nu hun hedte?

*Salgaard.* Tænd Lampen i Gangen, Berthe, og pas paa, at Gulvtepperne ligge i Orden; du veed, de ere saa slemme til at snuble i.

*Fruen.* Er alt besørget, Far, jeg tænkte strax paa Gulvtepperne. Men Berthe, glem ikke Gryden, skynd dig ud i Kjøkkenet igjen (*Berthe gaaer*). Jeg veed ikke rigtigt, hvorledes det er fat med mig, det er, som det gaaer rundt i mit Hode. Havde det bare været Johannes, saa . . . . men nu, jeg vilde ikke gjerne, at Noget skulde støde hendes Øie ved den første Betrædelse af vor Tærskel.

*Salgaard.* Du taler da, som om det var en afgjort Sag, at denne „Bianca“ er Johannes's Forlovede. At dog Brevet skulde blive saa aldeles ulæseligt (*tager det op af Lommen igjen*), havde det ikke nu været for seent, saa skulde jeg være gaaen hen paa Apotheket, muligens Apothekeren havde havt en Raad for at tage Magnus-sens Blækindsøer bort.

*Fruen* (som har gaaet stundesløs omkring). Bare han ikke med det Samme havde borttaget Skriften!

*Salgaard.* Ja, du har Ret, nu var jeg dog klog, men, tys — der har vi dem. Kom Mor, vi maae ud og tage mod dem, (*dytter*) de have vist Hund med sig.

*Fruen.* Det er „Bianca“, kan du ikke skjøne det?

*Salgaard.* Funtus! Hvor jeg dog maa beundre din Skarpsindighed! (*Døren aabnes og Marie kommer ind først*

## 13de Scene.

*Salgaard. Fruen. Marie. Johannes (med Studenterhue og Stok). Berthe.*

*Marie* (idet hun aabner Døren, leende høit): Her kommer „Bianca“ (en Hund kommer ind).

*Fruen.* Aa nei, hvor den er deilig, ja Johannes havde Ret, den har deilige Øine, og nu er den dobbelt, ja tifold deilig, fordi den er en Hund. Sjø Bianca, kom her!

*Johannes* (styrter ind, først i Faderens og saa i Moderens Arme).

*Salgaard.* } Velkommen Johannes, velkommen  
*Fruen.* } (ryster hans Haand).

*Salgaard.* Men hvor dit Brev har gjort Revolution her i Huset!

*Johannes.* Ja, jeg mener, jeg har hørt det.

*Fruen.* Har du alt hørt det? Af hvem?

*Johannes* (tager Marie i Haanden og seer kjærligt paa hende).  
Af hende her.

*Salgaard.* Ja Marie ja, vi glemme reent Marie.

*Fruen.* Og vi glemme at gratulere Johannes; kom min Gut, lad mig trykke dig til mit Hjærte.

*Salgaard.* Ja, godt gjort Johannes (trykker hans Haand), kom nu, lad os faae os et Glas Viin, og et godt Maal Mad skal baade du og Bianca faae (Skjænker i; Alle tage Glas i Haand og klinke med Johannes).

*Alle* (til Johannes). Velkommen og gratulerer!

*Johannes.* Tak, Tak. Men hvor er Berthe, hende har jeg da ikke seet endnu.

*Fruen* (kalder paa Berthe). Berthe!

*Berthe* (kommer ind og rækker Johannes Haanden). Velkommen hjem.

*Fruen.* Og saa maa du gratulere ham, kom her og tag et Glas Viin.

*Berthe* (idet Johannes klinker med hende; undselig) Gratulerer.

*Johannes.* Hvad gratulerer du mig da med?

*Berthe* (endnu mere undselig).

*Johannes.* Veed du ikke, at jeg er forlovet da?

*Fruen.* Nei Johannes, du skal ikke drive Spas med hende nu.

*Johannes.* Spas! Nei det er mit ramme Alvor, og her see I Alle Kjæresten min (omfavner Marie; Moderen omfavner dem).

*Salgaard.* Den ene Overraskelse paa den anden! Ja Gud velsigne Eder Børn, men naar blev det bestilt?

*Johannes.* Aa det var snart bestilt; det var en Aftale mellem os, at naar jeg kom hjem som Kandidat, saa . . . . og saa mødtes vi nede i Gangen og saa — een, to, tre . . . .

*Marie.* Kjære Forældre, nu i dobbelt Henseende mine Forældre, ville I give mig Eders Johannes?

*Salgaard.* Det lader nok til, at det Spørgsmaal kommer noget post festum. Men Eet Spøg, et Andet Alvor, du har vel kunnet skjønne, at dette Parti har været Mors og mit inderligste Ønske; ja, bliver saa lykkelige, som vi ønske Eder!

*Johannes* }  
           og } (omfavnende Forældrene). Tak, kjære Forældre!  
*Marie* }

*Berthe.* Ja, nu gratulerer jeg ogsaa. Det var rigtig et Parti ogsaa efter mit Ønske.

*Fruen.* Men (byder Kage) kjære Johannes, spiis nu lidt Kage til, den Goro har Marie selv bagt.

*Johannes.* Er det muligt, ja da maa jeg smage paa den, (spiser). O den er fortræffelig.

*Salgaard.* Men Johannes, hvem var det du skrev om, som spillede saa smukt og godt Pianoforte?

*Johannes.* Hahaha! Jeg har da ikke skrevet hverken om Pianist eller Pianistinde, blot om et Piano.

*Fruen.* Men hvad er da det for et Piano?

*Johannes* (seende paa Marie, som han holder i Haanden). I  
veed, Far sendte mig 100 Daler.

*Salgaard.* Nu!

*Johannes.* Dem satte jeg i et Piano, som kommer her med første Damp, det er den første Present, jeg giver min Kjæreste, men det blir neppe den sidste, Marie.

*Marie* (trykker sig op til ham).

*Fruen.* Nu faaer vi da Musik i Huset, bare ikke din Guitarre blir lagt paa Hylden nu Marie!

*Johannes.* Nei, det skal nok jeg sørge for; nu vil jeg begynde at kommandere dig, seer du, Marie; tag nu vakkert din Guitarre og spil, saa skal I faae høre min sidste Vise.

(Mens Marie henter Guitarren, høres et tungt Aandedrag fra Berthe, som under den sidste Deel af Scenen har siddet med Hænderne i Skjødets paa en Stol i Krogen af Værelset. Salgaard og Fruen, Johannes og Marie danne et Tableau foran paa Scenen, mens under Maries Spil

*Johannes* synger.

(Mel. Les lanciers. 1ste Repetition).

O hvis med Ret Athenes Mærke  
jeg og for Alvor Dusken bar,  
da skulde Glædens Toner stærke  
vidne om Jubel underbar.

Dog — jeg vil haabe, min Tid kommer,  
har jeg min Skolegang anvendt  
som det sig bør, og — saa en Sommer  
vender jeg hjem som ret Student!

(Alle i Chor, til Publicum).

Nu her i Aften gjaldt det Moro  
bare jo, kun en scenisk Spas,  
Vand var vor Viin og Fladbrød Goro,  
ja hele Stykket var kun Fjas.

Men har det os dog kunnet lykkes  
at vinde Eders Sympathi,  
da er, hvad end Pedanter tykkes  
derom, saa lige glade vi.

(Teppeet falder).

# Kameraders Afskedssang til Molde Skoles Dimittender den 10de Juli 1868.

Mel. Vårt land, vårt land, vårt Fosterland.

Nu endt er Eders Skoletid,  
ja endt i Skolen her!  
med freidigt Haab I stunde did,  
hvor første Maal for Eders Id  
saa længe alt har vinket Jer,  
— det Maal er nu saa nær!

Det samme Maal er ogsaa vort,  
om os end fjernt det staaer:  
den Afstand dog blir mere kort  
for hvert et Kuld, der drager bort,  
den minker daglig Aar for Aar,  
— omsenn os Raden naaer.

Se derfor kan vi føle med  
og Eders Fryd forstaae:  
den Seir, hvortil I staae bered,  
den maner jo os selv afsted,  
om I end først i Kampen gaae,  
i Rækker hag vi staae.

Ja gid vi kunde følge blot  
i Eders lyse Spor,  
og stræbe mod alt Skjønt og Godt  
til hver en Tid i Stort og Smaat,  
i Tanke, Gjerning og i Ord  
det Løfte tro, vi svor!

Og hør vor Tak for Alt, hvad I  
som Kamerader var!  
Med kyndigt Raad I stod os bi,  
og mangen Stund, som sammen vi  
i Leg og Alvor levet har,  
i Mindet straaler klar.



Til hine, som drøg før afsted  
 herfra til Mimers Væld,  
 tag Molde Skoles Hilsen med:  
 vi mindes dem i Kjærlighed!  
 Og saa til Slut for Eder selv  
 et hjærteligt Farvel!

---

No. 15.

## Molde Latinskoles Lærerqvartet\*).

19de Novbr. 1868.

(Musikken componeret og arrang. af Chr. Bræin).

---

Er dog Lærerens Dag, naar han nytter den ret,  
 saa velsignet og skjøn!  
 om end Arbeidet altid ei falder saa let,  
 i sig selv det bær Løn!

Stille Kundskabens Tørst hos den Unge,  
 høre Skaberens Pris fra hans Tunge,  
 o det er dog skjönt!

Dobbelt skjönt, dobbelt let føler dog han sit Kald,  
 naar ei ene han staaer,  
 naar en Støtte i Alt, hvad han udrette skal,  
 hos Kolleger han faaer;

vinder saa han endog deres Hjærte,  
 saa de dele hans Fryd og hans Smerte,  
 ja da er det skjönt!

Se, den Lod, den blev vor, og den fødte vor Trang  
 til fra dybeste Bryst  
 gjennem jublende Toner at hæve vor Sang  
 høit med Liv og med Lyst.

---

\*) Skreven for Lærernes Dobbeltqvartet (alle Lærere undt. F. M. Bugge),  
 stiftet 20de October 1868, med Chr. Bræin som Instructeur.

Derfor istemme nu vi med Glæde:  
 Længe leve vort Broderskabs Kjæde!  
 Ja leve vor Sang!

---

No. 16.

## Gymnastiksang for Skolens Disciple.

29de Novbr. 1868.

(Musikken comp. og arrang. af Chr. Bræin).

„Træd an!“ og rask i Seildugssko  
 vi os i Rad til Höire rette,  
 og er vi saa „inddelt til To“,  
 vi Kroppen flux i Stilling sætte,  
 og vride og bøie og hoppe og skræve  
 og strække og rulle og sænke og hæve  
 hvert eneste Lem.

„Paa Stedet hvil! Skyd Pusten godt!“  
 nu voldsomt Lungerne sig tømme,  
 og saa om faa Minutter blot  
 til Apparaterne vi strømme,  
 i Stigen vi klattre, i Touget vi hænge,  
 paa Hesten vi hoppe, i Ringe vi slænge,  
 og Barren — ja den!

Hvor glade vi dog være maae  
 og lykkelig os prise, Gutter!  
 vi kan jo bare tænke paa,  
 hvor frisk vi er, naar Timen slutter:  
 hvor Brystet sig hæver, hvor Øinene spille,  
 hvor let vi os føle, hvor gjerne vi ville  
 Se Alting saa lyst!

---

No. 17.

# Prolog ved Opførelsen af „Søster Sigrid“\*)

## i Skolens Gymnastiklocale den 10de Januar 1869.

(Theaterteppet af Multum, den Aften med Paaskrift:

„Multum non multa“).

„Multum non multa“  
staaer der saa fuldt a'  
fast i hvert andet  
Skoleprogram;  
ja, er der nogen  
Sats, Pædagogen  
grundig har tærsket,  
saa er det hiin.

Dog tør det kanske,  
naar man vil granske  
efter den Mening,  
hver vil ha frem,  
vise sig, at det  
blir Resultatet:  
Saa mange Hoder,  
saa mange Sind.

Multum forklare  
Nogle om bare  
Græsk og Latin paa  
gammeldags Viis:  
daglig hver Uge  
Regler at puge,  
Gloser og Stile  
tidlig og seent.

Andre forsøge  
Vegten at øge  
kun for reale  
Videnskabsfag;  
„Skolen bør være  
blot og bar Lære“,  
saa lyder Venstres  
leflende Krav.

Disse Systemer  
danne Extremere;  
begge har Uret,  
begge har Ret.  
Midt mellem disse  
ligger tilvisse  
her, som saa ofte,  
Sandhedens Guld.

Hvad vi saa sætte  
end som det Rette  
— hiint eller dette —,  
Eet staaer dog fast:  
Tusinde Gange  
bedre end mange  
halvlærte Ting er  
een Ting til Gavns.

Derfor vi ville  
Grundighed stille  
frem som vor Skoles  
høieste Maal:  
thi lod vi hente  
Multum og spændte  
det som vort Motto  
over vor Sal.

Ak, men vi trænge  
høilig til Penge,  
Multum vi maatte  
ta paa Kredit.  
Gjælden vi dække  
vil ved at trække  
varsomt og smaat paa  
Publicums Pung.

\*) Lystspil i 1 Akt med Sang, af Skolediscipelen Frederik Schmidt.

For hvad I yde,  
 vil vi dog byde  
 Eder et lidet  
 Lystspil til Tak.  
 Derved vil faktisk  
 sees, at praktisk  
 Nytte af Multum  
 Skolen kan faae.

---

No. 18.

## Epilog ved samme Anledning.

I fandt maaske, — ved „I“ jeg mener Eder,  
 Høistærede, som sidde henne der —  
 I fandt maaske ei mange Vittigheder,  
 ei megen Sprit i hvad I hørte her?  
 I fandt maaske, at Spillet ikke heller  
 har svaret til, hvad her I ventede see,  
 at Stemmen ei var udtryksfuld nok, eller  
 hver Rolle lært saa godt, I ønskede det?  
 Kort sagt, I fandt maaske, for Eders Penge  
 at her i Qveld I ei fik Vederlag,  
 og lovet har, at det skal vare længe,  
 før her igjen I kaste bort en Dag?  
 Nu vel! vi faaer os finde i vor Skjæbne  
 — uventet just saa ganske den ei kom —  
 nei! kunde vi med samme Taglmod væbne  
 os stedse kun mod hver ugunstig Dom!  
 Og dog! Et Ord endnu, før Teppet falder:  
 I veed dog vel, hvem Stykkets Autor er —  
 hvad kan med Ret vel ventes i hans Alder,  
 — en Skolegut? Jeg beder: skjønsom vær!  
 Ja hensynsfuld Kritik vi Alle trænge  
 alt lige fra Acteurer til Souffleur,  
 — vi ere jo (mig inclusive) Dreng  
 og har ei havt artistisk Directeur. —

Men, er det Jer om Mængden kun at gjøre  
 (jeg lover dog, mærk vel, ei bedre Slags)  
 velan Godtfolk, saa skal I Mer faae høre,  
 — den, som ei vil, han kan gaae hjem nu strax.  
 Ifjor til Juul opførte vi et Stykke,  
 hvorpaa vi gav et Par Tableaux vivants,  
 de gjorde dog nok kun en tvivlsom Lykke,  
 — nu friste vil vi et Tableau parlant.  
 Det hører ei til de Kategorier,  
 I kjende før, — alt Titlen siger det —,  
 hvad mere er — det mangler endog Frier,  
 ja næsten Spor til Kjærligheds Idée.  
 Det er en ret og slet Studenterhybel  
 med Lidt af Livet der, I faae at see,  
 fast sidste Akt nok er en Smule trybel,  
 ei tragisk dog, saa I kan gjerne lee.  
 Paa Forhaand vi dog gjerne gad erfare,  
 om Mer at see I nu er oplagt til;  
 isaafald — klap, om noksaa lidet bare,  
 hvis ikke, nu! saa kan I tie stil.

---

 No. 19.

Ved Cand. theol., Timelærer ved Molde Lærd-  
 og Realskole Frederik Marius Bugges Grav,  
 den 13de Marts 1869.

---

Mel. Hvo veed, hvor nær mig er min Ende.

**Før Jordpaakastelsen.**

„Din Vilje ske!“ O lad os bede  
 med Jesus i Gethsemane,  
 naar Tvivlens Nat vil Taager brede  
 i ængstet Sind, at vi kan see  
 med Tillid og med Ydmyghed  
 Guds Viisdom og Guds Kjærlighed.

Var det Guds Vilje da, der kaldte  
 den unge Mand saa tidlig bort,  
 bort fra det skønne Kald, han valgte  
 og ærligt røgted — ak saa kort,  
     fra elsket Hustru, spæde Smaa,  
     fra Alt, hvad ham paa Hjærtet laa?

O lad os bede! Livets Gaader,  
 dem löser ikke vor Forstand;  
 kun han, som i sin Almagt raader,  
 han veed vort sande Vel, kun han!  
     Ja, det var Herrens Vilje, ja,  
     syng høit hans Lov: Halleluja!

**Efter Jordpaakastelsen.**

Saa længselsfuldt, saa tro han stunded  
 til Mødet med sin Hjerteven!  
 Nu har hos Jesus Christ han fundet  
 sin Troskabs Løn i Himmelen.  
     Sign Gud hans Legems Hvilested  
     med uforstyrret hellig Fred!

---

No. 20.

**Aarøleiren.**

Me1. Wohlan die Zeit ist g'kommen.

Som naar hen over Heien  
 du fyke seer en Skoddelop,  
 saa graaner frem langs Veien  
 en liden Krigertrop;  
 tys! hører du ei Trommens Spil  
 og Sangens Toner af og til,  
 de nærme sig, — se Fanen  
 og dragne Sablers Blink!

Alt Sangens Ord jeg kjender,  
 hør: „Blomsterkrandsen om vor Bog“!  
 O, det er gamle Venner,  
 der drage ud paa Tog;  
 hvert Aar, om godt, om rusket Veir,  
 paa Aarø ligge de i Leir,  
 de kjække smaa Soldater  
 af Molde Skolecorps.

Mens Baade transportere  
 Bagagen til den hele Hær,  
 langs Stranden vi marschere  
 i Mag med „Hvil Gevær“  
 i røde Trøier, Huer blaa  
 med vort „Giv Agt“ som Valgsprog paa,  
 vi har for nogle Dage  
 paa Hylden Bogen lagt.

Til Venstre høiner „Tusten“  
 alt frem med Varden paa sin Tind,  
 og snart vi mærke Gusten  
 af Aarødalens Vind;  
 et Stykke Vei endnu — og saa  
 vi „Rodeviis til Høire“ gaae,  
 og paa den vante Linje  
 snart tordner Chefens „Holdt“.

„Hurra for Leiren“ gjalder  
 som Svar paa Rectors Velkomstord;  
 og, indtil Trommen kalder,  
 sig spreder nu vort Corps:  
 i Grændens Loft og Lader vi  
 maa hen og søge ud Logis,  
 dog nu paa Sommertide  
 er Huus bag hver en Busk.

Og saa har vi ved Stranden  
 at losse Tøi og Niste op,  
 thi madløs du'r ei Manden  
 og veik er sulten Krop;

er Lykken god, saa vinder du  
 at ta et Bad, men rap dig nu,  
 der skralder atter Trommen,  
 og Skam for sidste Mand!

„Paa Linjen“ commanderes,  
 og nu det tar for Alvor fat:  
 hver Dag der exerceres,  
 paa Vagt hver anden Nat,  
 og Streiftog efter Proviant —  
 og Feltmanøvrer deriblandt —  
 Fyrværkercompagniet  
 i Lab'ratoriet.

Se! Ordonnancer jage  
 med Melding til en Officier  
 først frem og saa tilbage  
 til Generalquarteer;  
 men kommer du ved Nattetid  
 i Leiren, seer du hid og did  
 Patruljer fare; vogt dig,  
 du Feltraab ei har glemt.

Det lider og det lakker  
 alt under Idræt, under Skjæmt,  
 dog er — aajo jeg takker —  
 til Slut det Bedste gjemt;  
 hver Mand til Sengs med Otte gaaer,  
 og længe før Reveljen slaaer  
 paa Mønstringsdagen, trækkes  
 Paradebuxen paa.

Og fik de smaa Rekrutter  
 ei altid just saa velstelt Mad,  
 den Dag vist kommer Mutter  
 med velforsynet Fad;  
 fra By og Bygd til Leirens Fest  
 det mylrer frem tilfods, til Hest,  
 paa Pladsen blir det folksomt  
 fra Solspret og til Qveld.



„At være eller ikke“  
 idag det slaar i Alles Bryst,  
 idag det gjælder skikke  
 sig kjækt til Kampens Dyst;  
 idag seer Fædrelandet paa,  
 hvorledes du engang skal staae,  
 naar Kaldet til dig lyder:  
 „Gaa paa, Gaa paa, Gaa paa!“

Der segner første Række!  
 O ve! Alt tabt — kun Æren ei!  
 Frem anden! hævn de Kjække,  
 frem, frem gaaer Seirens Vei!  
 Hurra Reserve! det var ret!  
 alt Krandsen for din Bajonet  
 de smaa Valkyrjer flette,  
 Hurra, Hurra, Hurra!

Kom nu og kvæg med Hvile  
 dig efter dygtigt Basketag!  
 „Nei Tak!“ saa vil han smile,  
 „jeg har ei Tid idag;  
 hei, Spillemand, spil op en Slaatt,  
 en Svingom nu skal gjøre godt  
 paa grønne Vold med hende,  
 som bandt min fagre Krands!“

„Var det en Drøm, som suste  
 inat forbi min indre Sands?  
 hvor er den Lyd, som bruste  
 igaar af Sang og Dands?“  
 Saa vaagner han fra Leiets op  
 ved næste Sol med udhivlt Krop  
 og med Gevær og Randsel  
 sig stiller i Geled.

Farvel for denne Sinde,  
farvel nu Aarø, Tak for her!  
med Leirens Liv i Minde  
nu hjem igjen det bær!  
Til Aandens Verk ny Kraft vi fik,  
nu gaae til Bogen vi saa kvik,  
vor Skoles Ord vi sande:  
Sund Krop gjør Sjelen sund!

---

II.

## Efterretninger om Skolen

i

Skoleaaret 1868—69.

## A. Skolens Lærere,

deres Fag og ugentlige Underviisningstimer.

1. **Brinchmann, Alexander**, Rector; født 1826; Ex. art. 1842, Ex. philos. 1843, Ex. philol. 1849, alle med Laud. Adjunct ved Molde Skole fra 1849—1859. Skolens Rector fra 1859.

Græsk i 3 L. . . . . 5 Timer.

— i 2 L. b. . . . . 5 —

Latin i 1 L. b. . . . . 8 —

————— 18 Timer,

I sidste Halvaar desuden 4 Timer ugentlig Fransk i 1 L. & R. b., samt 3 ugentlige Extratimer Græsk med Dimittenderne.

2. **Feilberg, Karl Frederik**, Overlærer; født 1828; Ex. art. 1846, Ex. philos. 1847, Ex. philol. 1853, alle med Laud. Adjunct ved Christianssands Skole fra 1854—1863, Overlærer ved Molde Skole fra 1863.

Latin i 3 L. . . . . 9 Timer.

— i 2 L. . . . . 9 —

Tydske i 3 L. . . . . 1 —

Fransk i 3 L. . . . . 2 —

Historie i 3 L. . . . . 3 —

————— 24 Timer.

I sidste Halvaar desuden 3 Timer ugentlig Norsk i 3 L., samt 5 ugentlige Extratimer Latin og Historie med Dimittenderne.

3. **Sommerschild, Henrik Lorentz**, Adjunct; født 1815; Ex. art. 1835, Ex. philos. 1836, Ex. theol. 1840, alle med Haud illaud. Adjunct ved Molde Skole fra 1850. (Tillige Skolens Kasserer).

Religion i 3 L. . . . . 2 Timer.

— i 2 L. & R. . . . . 2 —

— i 1 L. & R. . . . . 2 —

— i 2 F. . . . . 3 —

Engelsk . . . . . 13 —

————— 22 Timer.

I sidste Halvaar desuden 2 Timer ugentlig Fransk i 2 L. & R. og 3 Timer Norsk i 1 L. & R.

4. **Owren, Tobias Annæus**, Adjunct; født 1831; Ex. art. 1850, Ex. philos. 1851, Ex. philol. 1858, alle med Laud. Adjunct ved Molde Skole fra 1859.

Græsk i 2 L. a . . . . . 5 Timer.

Latin i 1 L. a . . . . . 8 —

Historie i 2 L. . . . . 1 —

Norsk i 2 F. . . . . 5 —

Tydsk i 2 F. . . . . 5 —

————— 24 Timer.

I sidste Halvaar desuden 1 Time ugentlig Tydsk, 1 Do. Fransk og 1 Do. Norsk i 2 R., samt 1 Time Norsk i 1 L. & R. a.

5. **Horn, Carl Willoch Ludvig**, Adjunct, født 1841; Ex. art. 1859, Ex. philol. 1860, Reallærerexamen 1865, alle med Laud. Adjunct ved Molde Skole fra 1866.

Mathematik . . . . . 12 Timer.

Naturhistorie . . . . . 6 —

Naturlære . . . . . 3 —

Geographie i 3 L. . . . . 1 —

— i 2 L. & R. . . . . 1 —

— i 1 L. & R. . . . . 2 —

Tegning i 2 R. (& 1 R. b) 1 —

————— 26 Timer.

6. Christophersen, Hans Emil, Timelærer; født 1819; Officier 1840, Capitaine 1861. Const. Timelærer ved Molde Skole fra 1860. Tillige Gynnastiklærer.

Regning . . . . .	(13)	11	Timer.
Skrivning . . . . .	(10)	9	—
Tegning i 2 R. . . . .	1		
— i 1 R. . . . .	2		
— i 2 F. . . . .	2		
— i 1 F. . . . .	2		
	— (7)	4	—
			24 Timer.

Gynnastik og Exercitie (i alle Klasser, deelte i 3 Partier) . . . . . 6 —

I sidste Halvaar desuden 5 Timer ugentlig Norsk i 1 F.

7. Grytnæs, Anders Pedersen, Timelærer; født 1832; Ex. art. 1866 (Laud), Ex. philos. 1867 (Laud præcet.). Timelærer ved Molde Skole fra 1861.

Historie i 2 L. & R. . . . .	2	Timer.
— i 1 L. & R. . . . .	3	—
— i 2 F. . . . .	3	—
— i 1 F. . . . .	3	—
Tydsck i 1 L. & R. . . . .	3	—
Geographie i 2 F. . . . .	3	—
— i 1 F. . . . .	2	—
Religion i 1 F. . . . .	3	—

I 1ste Halvaar:

Norsk i 1 F. . . . . 5

I 2det Halvaar:

Tydsck i 2 L. & R. . . . . 2

Norsk i 2 L. & R. . . . . 2

Tydsck i 1 L. & R. a. . . . . 1

— 5 —

27 Timer.

8. **Bugge, Frederik Marius**, Timelærer; født 1842, Ex. art. 1859 (Haud), Ex. philos. 1860 (Laud) Ex. theol. 1864 (Haud). Timelærer ved Molde Skole fra 1864; afgik ved Døden 6te Marts 1869. (Se under „Skolefestligheder“ No. 7).

Norsk i 3 L. . . . . 3 Timer.

— i 2 L. & R. . . . . 2 —

— i 2 R. . . . . 1 —

— i 1 L. & R. . . . . 3 —

— i 1 L. & R. a . . . . 1 —

Tydske i 2 L. & R. . . . . 2 —

— i 2 R. . . . . 1 —

— i 1 L. & R. a . . . . 1 —

Fransk i 2 L. & R. . . . . 2 —

— i 2 R. . . . . 1 —

— i 1 L. & R. b . . . . 4 —

Hebraisk i 3 L. (1 Discipel) 2 —

———— 23 Timer.

Alt dog kun i Skolearets 1ste Halvdeel, da han fra medio December 1868 ved Sygdom hindredes i at udføre sine Forretninger. I Januar besørgedes hans Vices af Stud. philos. **Bastian Anastasius Dahl**, senere af Skolens øvrige Lærere, som ovenfor angivet. Stud. Dahl oppebar Timebetaling af Skolekassen med 30 Skill. pr. Time, Skolens Lærere vicarierede gratis fra 1ste Febr. til 6te Marts (Bugges Død), senere mod at oppebære den for Bugges Post fastsatte Løn (300 Spd. aarlig), der afgaves til Enken.

Den 24de Mai overtoges Posten af hans beskikkede Eftermand

**Steen, Søren**, Søn af Sognepræst Nathan Surland Steen og Hustru Agathe Johanne Holck, født i Kvikne 26de Octbr. 1844; Ex. art. 1862 (Laud); Ex. philos. 1863 (Haud); Ex. theol. 1868 (Laud).

9. Bræin, Christian, født 1837, Organist, Sanglærer ved Molde Skole fra 1866.

Sang, ældste Afdeling. . . . 2 Timer.

— yngste Afdeling. . . . 2 —  
 ————— 4 Timer.

Har desuden ligesom tidligere ledet Psalmesangen hver Mandag Morgen.

## B. Disciplene.

Disses Antal udgjorde:

	I 3 Latin- klasser.	I 2 Real- klasser.	I 2 Fælles- klasser.	I Alt.
i 3. Kvartal 1868	29	13	34	76
i 4. — —	28	12	32	72
i 1. Kvartal 1869	28	12	31	71
i 2. — —	27	12	31	70

Af Skolens nuværende (2det Kvartal 1869) Disciple ere:

Sønner af	i Latin- Kl.	i Real- Kl.	i Fælles- Kl.	i hele Skolen.
Embeds- og Bestillings- mænd . . . . .	16	3	17	36
Næringsdrivende Bybor- gere . . . . .	8	8	12	28
Landmænd . . . . .	3	1	2	6
Disciple hjemmehørende	i Latin- Kl.	i Real- Kl.	i Fælles- Kl.	i hele Skolen.
I Molde . . . . .	14	11	23	48
I Romsdals Fogderies Landdistrict . . . . .	7	1	8	16
I Nordmøres Do. . . . .	3	-	-	3
Udenfor Amtet . . . . .	3	-	-	3



## C. Tabel

over de ugentlige Underviisningstimers Fordeling paa de forskjellige Fag.

	1ste Fælles- klasse (2aarig).	2den Fælles- klasse (2aarig).	1ste Latin- og Realklasse (2aarig).	2den Latin- og Realklasse (2aarig).	3die Latin- klasse (2aarig).
Norsk *) . . .	5	5	1 a. 3. 1 a.	2. 1.	3
Tydsck . . . .	-	5	1 a. 3. 1 a.	2. 1.	1
Fransk . . . .	-	-	4 b.	2. 1.	2
Engelsk . . . .	-	-	4 a. 2 b.	(2 b.) 3.	(2)
Latin . . . . .	-	-	8 a. 8 b.	9	9
Græsk . . . . .	-	-	-	5 a 5 b	5
Hebraisk . . . .	-	-	-	-	2
Religion. . . .	3	3	2	2	2
Historie . . . .	3	3	3	1 2	3
Geographie . . .	2	3	2	1	1
Mathematik . . .	-	-	5	4	3
Naturhist. . . .	-	2	2	2	-
Naturlære . . . .	-	-	-	3	-
Regning . . . . .	4	4	1 a 2	2	-
Skrivning. . . .	5	3	1 a 1	-	-
Tegning . . . . .	2	2	2	2	-
Sum	24	30	30 31	30 (b32) 30	29 (31)

I Tabellen ere ikke medtagne de ovenfor under A. 1 og 2 omtalte Extratimer med Dimittenderne.

## D. Underviisningen.

Ligesom tidligere har denne været henlagt til Formiddagstimerne fra Kl. 8—1, med Undtagelse af Under-

\*) Derunder indbefattet Indenadslæsning og for 1ste Fællesklasse tillige Forstandsøvelser.

visningen i Engelsk (1 i 3die og 2 i 2den Latinklasse) og i Regning (1 i 1ste Realklasse) samt i Sang og Gymnastik.

I Skoleaaret har været gennemgaaet:

### I Religion.

(Lærere: Adjunct Sommerschild og Timelærer Grytnæs).

3 L. Aabels Omrids af det christelige Troesindhold og Matthæi Evangelium i Grundsproget. Dimittenderne desuden repeteret Nissens Kirkehistorie og Vogts større Bibelhist.

2 L. & R. Pontopp. Forkl. helt ud. Vogts større Bibelhistorie fra Josva Bog (§ 56) til Udvælgelsen af de 12 Apostle (§ 133). — Johannes's Evang. gennemgaaet ved Bibellæsning.

1 L. & R. Vogts større Bibelh. § 91—153.

b. Pontopp. Forkl. fra 2den Artikel til Daabens Sacramente.

a. Do. Do. Forfra til Sp. 315.

2 F. b. Repet. Luthers Catechismus. Vogts større Bibelh. § 79—146.

a. Det Meste af Luthers Catechismus. Vogts større Bibelh. forfra til § 73.

BeggeAfdelinger lært nogle Psalmer.

1 F. b. Vogts lille Bibelhistorie Pag. 27—87. Luthers lille Catechism. fra Daabens Sacramente til Børnelærdoms Visitats. Veiledning i at slaae op Steder i den hellige Skrift.

a. Bibelh. til Pag. 8. Catechism. til Troens Artikler.

### I Norsk.

(Lærere: Timelærer Bugge [eller Stedfortræder], Adjunct Owren og Timelærer Grytnæs).

3 L. Mundtligt: Gennemgaaet Boyes Literaturh.

Skriftligt: 1) Hvorfor er det bedre at lide end at gjøre Uret? 2) At udvikle Alexander den Stores verdenshistoriske Betydning. 3) Om Principerne fra 1789. 4) Den Gjerrige eier ikke sine Penge, men de eie ham. 5) Skildring af en norsk Dal. 6) Lege multum, non multa. 7) Charakteristik af Christian den 2den. 8) Udholdenhed flytter Bjerge. 9) Eventyret som Digtart. . 10) Du skal elske Gud over alle Ting, og din Næste som dig selv. Af disse to Bud hænger al Loven og Propheterne. 11) Hvilken Indflydelse havde de græsk-persiske Krige paa Grækernes Udvikling som Folk. 12) Kunde en atheniensisk Patriot optræde ligeoverfor Philip af Macedonien med en Æschines's Politik? 13) At udvikle Betydningen af Sætningen: C'est le premier pas, qui coûte. 14) Et Omrids af Haakon Ladejarls Liv og hans Betydning i Norges Historie. 15) Tro, Overtro, Vantro.

2 L. & R. Nogle mundtlige Foredrag. Efter Lassens Lsbg. Peder Paars Iste Bog Iste Sang. Balders Død. Scener af „Haakon Jarl“. Erasmus Montanus. Scener af „Barselstuen.“ Nogle Stykker Prosa. Feilbergs Gramm. § 109—127. Skriftligt: 1) Hvorledes seer det ud en lummer Sommerdag? 2) Hvorledes fremkommer Sne, og hvad Nytte medfører den? 3) Paa Markedet. 4) Vilde du gjerne være Konge? 5) Sammenligning mellem Søvn og Døden? 6) Hvilken Nytte have vi af vore Elve? 7) Hold Maade i alle Ting. 8) En norsk Udarbeidelse. 9) En Skolebog fortæller sin Historie. 10) En Kjøretur i Siæde. 11) Paa en Klippe ved Havet. 12) De Gamle bør man

ære. 13) Hvorledes Rygtet overdriver. 14) En liden Begyndelse (Fortælling). 15) Nordmændene i Hedenold.

2 R. Desuden særskilt endeel skriftlige Øvelser.

1 L. & R. Foredrag af udenadlærte Stykker, helst Prosa. Jensens Læsebog. Feilbergs Gramm. fra Verb. til Adverb., samt Analyse.

Skriftligt: 1) Ræven og Ravnene, omskrevet til Prosa. 2) Beskrivelse af en Stol. 3) Hønen og dens Nytte. 4) Birken. 5) Granen. 6) Gjertøen. 7) Det sidste Maskeradebal. 8) Et Eventyr. 9) Mine Følelser, da jeg første Gang forlod Hjemmet for at drage ud i Verden. 10) Den Døendes Stemme (Gjengivelse). 11) Hvilken Aarstid er den behageligste? 12) Morgenstund har Guld i Mund. 13) Børns Pligter mod sine Forældre.

2 F. Læsebog for Folkeskolen og Folkehjemmet. Læsning med Analyse og Declamation. Desuden

b. Feilbergs Gramm. (uden Anmærkn.) heelt ud. 1 Time ugentl. skriftlig Gjengivelse af et oplæst Stykke.

a. Feilbergs Gramm. (uden Anmærkn.) til § 71. 1 Time ugentl. skriftlige Øvelser, fordetmeste Dictat.

1 F. Øvelser i Læsning, Stavning og i at fremsige udenadlærte Vers efter Læsebogen for Folkeskolen og Folkehjemmet.

### I T y d s k.

(Lærere: Overlærer Feilberg, Timelærerne Bugge [eller Stedfortræder] og Grytnæs samt Adjunct Owren).

3 L. Extempore Autenrieths Læsebg. (2den Udg.) S. 363—402. Af Schillers „Braut von Mes-

sina“ en Deel gjennemgaaet tilligemed Indledningen.

- 2 L. & R. Autenr. Læsebog S. 167—232. Sammes større Gramm. Formlæren repeteret.
- 2 R. Desuden særskilt tyske Stiløvelser.
- 1 L. & R. Autenr. Lsbg. (2den Udgave) S. 34—84. Autenr. Gramm. til Orddannelseslæren.
- a. Desuden særskilt Aalholms Lsbg. S. 98—160.
- 2 F. b. Aalholms Lsbg. (3die Udgave) S. 28—136. Autenr. mindre Gramm. til Cap. 16 samt Cap. 20 (om Præpos.)
- a. Aalholms Lsbg. udenad til Stykke 16 og derfra indenad til S. 31. Gramm. som b.

#### I F r a n s k.

(Lærere: Overlærer Feilberg og Timelærer Bugge [eller Stedfortræder]).

- 3 L. Borrings Études littéraires (7de Udg.) S. 187—256 og 437—528 (ikke repeteret).
- 2 L. & R. Aalholms Lsbg. (3die Udg.) S. 175—211 og nogle Stykker af „Paraboles.“ Bloms mindre Gramm. fra Begynd. til Uregelmæssige Verber.
- 2 R. Desuden særskilt franske Stiløvelser.
- 1 L. & R. b. Aalholms Lsbg. (4de Udg.) til Side 62. Brinchmanns Gramm.

#### I E n g e l s k.

(Lærer: Adjunct Sommerschild.)

- 3 L. b. Omtrent Halvdelen af Wash. Irvings The Sketch-book, samt nogle Stykker af Autenr. Reader.
- a. 30 Blade af Autenr. Læsebog, en Deel af Marryat The settlers in Canada, samt nogle Samtaler af Autenr. Parleur.

- 2 L. b. English made easy af Berg (2det Oplag) til S. 56 samt nogle Læsestykker og af Autenr. Reader (2den Udg.) Stykker No. 1—6.
- 2 R. Autenr. Reader No. 18—26 og No. 30 og 33  
1 Stiil ugentlig. Desuden  
b. mundtlig gjengivet paa Engelsk forskjellige Stykker af Autenr. Stiiløvelser.  
a. 50 Samtaler af Autenr. Parleur.
- 1 R. b. Autenr. Reader No. 1—7 og lidt skriftlig Øvelse.  
a. English made easy til Adjectives conn. with Præp. samt Læsestykker fra S. 112 ud.

Ved Underviisningen i de høiere Klasser er benyttet Autenr. Gramm., meest til Henviisning under Læsningen.

### I L a t i n.

(Lærere: Overlærer Feilberg, Rector Brinchmann og Adjunct Owren).

- 3 L. Horat. Epist. I, 1—10; Virg. Æneid. I & II; af Qvinctil. X Udtoget hos Flemmer.  
Af Madv. Gramm. er deels repeteret deels læst fra Syntaxens 2det Afsnit ud, desuden Formlæren repeteret.  
Af Bojesens Antiquiteter er det Meste gennemgaaet, undtagen Retsvæsenet og Religionsvæsenet. Tregders Mythologie.  
Oversættelser ere skrevne 2 ugentlig, afvexlende hjemme og extemporalt efter Chr. Schmidts Opgaver; nogle Stile forneml. yngste Afdeling.  
Af Dimittenderne har 1 læst Cic. pro lege Manilia, de øvrige 4 Caes. Bell. Gall. III, samt Alle Cic. pro rege Dejotaro. Desuden have de repeteret hvad der lægges op til Artium.

- 2 L. Cic. pro lege Manilia, in Catil. I—IV, De Senectute samt Lidt af De amicitia.  
Af Madv. Gramm. Syntaxens 2det Afsnit til 7de Cap. Stil 2 Timer ugentl. efter Ingerslevs Materialier og enkelte Oversættelser.
- 1 L. b. Phædr. Fabb. I—V med Forbigaaelse af Prol. og Epil. Corn. Nep. de 17 første Felt herrer med Forbigaaelse af Datames.  
Madv. Gramm. (4de Udg.) Formlæren fra de uregelmæssige Verber og Syntax 1ste Afsnit. 1 Stil ugentlig.
- 1 L. a. Schmidts lat. Lsbg. forfra til Stykke 14 Alt læst, fra 14—26 udvalgte Exempler af hvert Stykke; dernæst læst fra 2det til 3die Afsnit. Madv. Gramm. (4de Udg.) Formlæren med Forbig. af §§ 30—36, Capp. 9 og 10, Capp. 17—22. Ofte skriftlige Declinations- og Conjugationsøvelser.

## I G r æ s k.

(Lærere: Rector Brinchmann og Adjunct Owren).

- 3 L. Curtius's Gramm. repeteret; af Bojesens Antiquiteter Indledningen og den histor. Oversigt over Grækenlands Forhold, samt de attiske Antiquiteter, dog af „Statsforvaltningen“ kun de vigtigste §§. Hom. Iliad. I—VI. Desuden b. Særskilt repeteret: Xenoph. Anab. I; Memorab. I og II; Herodot I, 1—120 (1 Discipel: III, 1—60 og I, 61—130).
- 2 L. b. Curt. Gramm. Syntaxen. Xenoph. Anab. I, 5—10 (ud), repeteret I, 1—4. Herod. I, 1—70.
- 2 L. a. Curt. Gramm. Formlæren. Schenkls Elementarbog. Xenoph. Anab. I, 1—4.

## I H e b r a i s k.

(Lærer: Timelærer Bugge).

- 3 L. b. En Discipel fortsatte i 1ste Halvaar tidligere Læsning af Genesis og Psalmerne, men ophørte ved Juleexamen for at vinde Tid til andre Fag.

## I H i s t o r i e.

(Lærere: Overlærer Feilberg, Adjunct Owren og Time-  
lærer Grytnæs).

- 3 L. Bohr, Middelalderens Hist., Do. Nyere Hist. fra „Det enevældige Monarchie paa sit Høieste“ til Revolutionen. Den nyeste Hist. efter Nissen. Thrieges Oldtidens Historie.  
b. Desuden særskilt læst Petersens Norges, Sveriges og Danmarks Hist. og repeteret Resten af Bohrs Nyere Hist.
- 2 L. Thrieges Oldtidens Hist. (2den Udg.) fra S. 113 (Philip af Maced.) til 212 (Pompej. Seire og Stigen).
- 2 L. & R. b. Bohrs Nyere Hist. S. 141 til den franske Revol. Nissens Hist. fra den franske Revol. ud. Bohrs Middelalderen til S. 103.  
a. Bohrs Middelald. S. 131 ud. Bohrs Nyere Hist. til S. 121.
- 1 L. & R. Bohrs Middelald. S. 131 ud. Siegw. Petersens Norges Historie fra S. 134 ud. Nissen fra den franske Revol. ud.
- 2 F. b. Nissens Hist. S. 112 til den franske Revol.  
a. Do. Do. S. 1—130.
- 1 F. b. Siegw. Petersens Norges Hist. S. 36—85.  
a. Do. Do. Do. S. 1—16 (kun i sidste Halvaar).



## I Geographie.

(Lærere: Adjunct Horn og Timelærer Grytnæs).

- 3 L. Geelmuydens Lærebog repeteret.
- 2 L. & R. Geelmuyden: Spanien—Rusland (S. 225—300).
- 1 L. & R. Daa: Norge—England (S. 121—184). Spanien—Italien (S. 245—260).
- 2 F. Geelmuydens Geographie for Begyndere: Fra Asia til Bogens Ende samt Europas Stater (det Sidste er for b Repetition).
- 1 F. b. Indledning i Udtog samt Europas Stater efter Siegw. Petersens Jordbeskrivelse.  
a. Norge og Sverige efter samme Bog (kun i sidste Halvaar).

## I Matematik.

(Lærer: Adjunct Horn).

- 3 L. O. J. Brochs Lærebøger repeterede. 1 Time ugentl. skriftlige Øvelser. Efter Paaske med Dimittenderne 1 Time ugentl. Polygonberegning.
- 2 L. & R. O. J. Brochs Geometri indtil 5te Bog. 1 Time ugentl. Ligninger af 1ste og 2den Grad.
- 1 L. & R. Thv. Brochs Tal- og Bogstavregning; fra Bogstavregning til Ligninger indøvet hovedsagelig ved skriftlige Øvelser paa Skolen. Constructionsovelser deels hjemme, deels paa Skolen efter Dørums „Ledetraad“ til 5te Afsnit.

## I Naturhistorie.

(Lærer: Adjunct Horn).

## Om Vinteren.

- 2 R. Mineralogie, tildeels efter Kjerulfs „Steenriget og Fjeldlæren.“

- 1 R. Pattedyrene. Insecterne.  
 2 F. Horns Naturhistorie: Mennesket, samt fra  
 „Fiskene“ ud.

### Om Sommeren.

- I alle 3 Klasser Botaniseren efter levende Planter.  
 I 1ste Realklasse Plantebestemmelse efter Dietrich-  
 sons Botanik.  
 I 2den F. Beskrivelse efter Dictat.

### I Naturlære.

(Lærer: Adjunct Horn).

- 2 R. Efter Christies Physik i „Tillæg til Læsebo-  
 gen for Folkeskolen og Folkehjemmet“: Me-  
 chanik, Electricitet og Magnetisme.

### I Regning.

(Lærer: Timelærer, Capt. Christophersen).

- 2 R.  
 1 L. a. } Alle Regningsarter; deels Olsens, deels  
 1 R. } Evensens Regnebøger benyttede.  
 2 F. Indtil sammensat Reguladetri efter Evensen.  
 1 F. Fra den første Begyndelse indtil Reguladetri  
 med Brøk.

### I Skrivning.

(Lærer: Timelærer, Capt. Christophersen).

- 1 L. a. }  
 1 R. } Efter Forskrift.  
 2 F. }  
 1 F. Efter Lærerens Opskrift.

## I T e g n i n g.

(Lærere: Adjunct Horn og Timelærer, Capt. Christophersen).

2 R. Descriptiv Geometri: Construction af Prismer, Cylindere, Pyramider og Kegler samt Gjennemsnit af disse med Planer. — Frihaandstegning.

1 R. b. Keglesnittene, Cycloider, Spiraler. — Frihaandstegning.

1 R. a.	}	Frihaandstegning efter Fortegninger.
2 F.		
1 F.		

## I S a n g.

(Lærer: Organist Chr. Bræin).

Ældre Afdeling: Joh. D. Behrens's Sanglære. — 3 & 4stemmige Choraler og Sange.

Yngre Afdeling: Behrens's Sanglære. — Nogle 1stemmige Choraler og Sange.

## I G y m n a s t i k.

(Lærer: Capt. Christophersen).

Gymnastik med og uden Apparater. Militær Exercitie.  
2 Disciple have været fritagne efter Lægeattest.

## E. Skolelocalet.

Udbygget til Gymnastiklocalet samt Badebryggen, hvorom se f. A. Indbydelsesskrift S. 123, ere fra indeværende Skoleaars Begyndelse tagne fuldstændigt i Brug og have derunder viist sin Hensigtsmæssighed.

Ved denne Udvidelse er Skolebygningernes Taxtsum fra tidligere 9000 Spd. under 12te Septbr. 1868 forøget til 9300 Spd. I April 1869 er desuden paa Fladbryggens vestre Hjørne opført et mod Øst aabent Vedskjul.

## F. Extract

### a) af Skolens Hovedregnskab for Aaret 1868.

Indtægt.		Spd.	Skill.
1. Beholdning efter 1867 Aars Regnskab:			
a. Skolens udestaaende Capital	1017.	-	
b. Forskud til Discipelbibliotheket . . . . .	5.	47.	
c. Restancer . . . . .	11.	114.	
d. Contant i Cassa . . . . .	11.	83.	
		<u>1046.</u>	4.
2. Skolepenge (med Lys-, Brænde og Indskrivningspenge, samt efter Fradrag for de 4 Gratistpladse) . . . . .	1532.	30.	
3. Tilskud af Staten . . . . .	2682.	10.	
4. Tilskud af Molde Commune (fast, aarligt) . . . . .	200.	-	
5. Renter for 1868 af Skolens udestaaende Capital . . . . .	50.	102.	
6. Indbetalt et til fysikalske Apparaters Anskaffelse modtaget Forskud . . . . .	25.	-	
7. Testimoniegebyr . . . . .	32.	-	
8. Af Molde Commune til Skolebygningen og Inventariet . . . . .	137.	16.	
9. Forskud fra Regnskab c (nedenfor) . . . . .	11.	104½	
		<u>5717.</u>	26½

## Udgift.

1. Lønninger til Lærerne . . . . .	4092.	10.	
2. Lys (9 Spd. 59 $\beta$ ) og Brænde (77 Spd.)	86.	59.	
3. Pedellens Løn . . . . .	80.	-	
4. Diverse Udgifter (saasom Trykningsomkostninger, Brandpolice, Underviisningsrequisita) . . . . .	103.	45 $\frac{1}{2}$	
5. Udbetalinger for Molde Commune til Skolelocale og Inventarium . . . . .	134.	53.	
6. Kassererens Procenter . . . . .	86.	42.	
7. Til Bibliotheket . . . . .	40.	-	
8. Til den fysikalske og Naturaliesamlingen . . . . .	25.	-	
9. Eftergivne Skolepenge . . . . .	13.	15.	
10. Do. Testimoniegebyr. . . . .	24.	-	
11. Ifølge Decision til forrige Regnskab . .	1.	31.	
12. Beholdning:			
a. Skolens udestaaende Capital	1017.	-	
b. Forskudt Discipelbibliotheket . . . . .	5.	47.	
c. Restance af Skolepenge	8.	84.	
			<hr/>
			1031. 11.
			<hr/>
			5717. 26 $\frac{1}{2}$
			<hr/>

## b) af Bibliothekets Regnskab for 1868.

## Indtægt.

1. Beholdning efter 1867 Aars Regnskab .	11.	53.
2. Aarligt Bidrag for 1868 . . . . .	40.	-
		<hr/>
		51. 53.
		<hr/>

## Udgift.

1. Bøgers Anskaffelse . . . . .	43.	40.
2. Contant i Cassa . . . . .	8.	13.
	<u>51.</u>	<u>53.</u>

## c) af Regnskabet for den fysikalske og Naturaliesamlingen i 1868.

## Indtægt.

1. Beholdning fra 1867 . . . . .	12.	87.
2. Indbetalt Forskud, ført til Udgift i Regnskab a, 8 . . . . .	25.	-
	<u>37.</u>	<u>87.</u>

## Udgift.

1. Anskaffelse af chemiske og andre Sager	4.	2.
2. Beholdning:		
a. Forskudt Hovedregnskabet		
a, 9 . . . . .	11.	104½
b. Contant i Cassa . . . . .	21.	100½
	<u>33.</u>	<u>85.</u>
	<u>37.</u>	<u>87.</u>

## d) af Regnskabet over Amtmand Krohgs Legat, 1868.

## Indtægt.

1. Capital, udestaaende mod Pant i fast Eiendom . . . . .	273.	36.
2. Renter heraf for 1868 . . . . .	13.	80.
3. Capital, indsat i Molde Sparebank . . . . .	14.	25.
4. Renter heraf for 1868 . . . . .	-	76.
	<u>301.</u>	<u>97.</u>

## Udgift.

1. Renterne for 1868, udbetalte til Anton Jervell . . . . .	13.	80.	
2. a. Den udestaaende Capital 273.	36.		
b. I Molde Sparebank			
1ste Januar 1869 . . . . .	14.	101.	
			288. 17.
			<hr/> 301. 97. <hr/>

## G. Skolefestligheder i 1868—1869.

1. **Ugentlige Andagtsøvelser** hver Mandag Morgen: Psalmesang efter Fr. M. Bugges Skolepsalmebog og Bøn forrettet i 1ste Halvaar af Adjunct Sommerschild og Timelærerne Grytnæs og Bugge, i 2det Halvaar af de to Førstnævnte skifteviis.
2. **Aarøleiren.** Udmarsch til Yttre-Aarø,  $\frac{1}{2}$  Miil i Øst for Byen. Leir og militære Øvelser fra 17de til 22de August 1868, begge Dage incl., under Ledelse af Gymnastiklæreren Capt. Christophersen og i Nærværelse af Rector og andre Lærere — Alt i væsentlig Overensstemmelse med de to foregaaende Aar (se Indbydelsesskrift for 1867 S. 77, og for 1868 S. 127).
3. **Skoletour** til Bolsø Kirke over Thorhuus, 16de Septbr. 1868, i henved 20 Baade. Gjennemvandret Øen, beseet Kirken, Lege, Kaproning. I Touren deeltog foruden Rector med 6 andre af Skolens Lærere og samtlige Disciple endeel Skolepiger.
4. **Halvaarsexamens Afslutning** den 21de Decbr. 1868 med Foredrag af øverste Klasses Disciple samt Taler af Timelærer Christophersen og Rector.
5. **Dramatisk Forestilling** i Gymnastiklocalet 10de

- Januar 1869. Efter en Prolog (Side 42) opførtes af øverste Klasses Disciple „Søster Sigrid“, Lystspil i 1 Akt med Sange, af Skolediscipel Frederik Schmidt. (Forf. vandt efter Concurrence med 4 Klassekamerader den udsatte Præmie, 1 Sølvuhr, hvorhos hver af Aspiranterne „for god Villie“ belønnedes med 1 Expl. af Lübkers Reallexicon 3die Udg.); derpaa opførtes „Paa en Studenterhybel“, i 3 Akter med Sang. For- og Mellemspil paa Pianoforte udførtes af Skolepiger. — 250 Tilskuere.
6. Børnebal i Gymnastiklocalet, 7de Febr. — 200 Deeltagere.
7. Sørgefest ved Skolens Lærer, Cand. theol. Fr. M. Bugges Begravelse den 13de Marts. I Skolens Festlocale, hvorhen den rigt blomstersmykkede Kiste Aftenen forud var henbragt af den Afdødes Medlærere, udførtes af Disciplene nedenstaaende Sang af Overlærer Feilberg.

Mel. Jesu dine dybe Vunder.

Herre, hvor gaa dine Veie?  
 Gud, hvem fatter dine Raad?  
 Sorgen gav du os til Eie,  
 Trængsler gav du os og Graad;  
 Livet gav du os til Død,  
 Stakket Stræv med Synd og Nød!  
 Al vor Higen, al vor Længsel  
 Standses brat i Gravens Fængsel.

Nei, du Kjærlighedens Kilde!  
 Lad os ei bespotte dig!  
 Uden Døden aldrig vilde  
 Livets Porte aabne sig;  
 Sorgens Tid er Prøvens Tid,  
 Seiren værd den haarde Strid,  
 Seiren, som for Naadens Throne  
 Smykkes skal med Livets Krone!



Kort, vor Bugge, blev herveden,  
 Tung den Vei, du vandre fik.  
 Stærk du dog forsaged' Glæden,  
 Freidig Banen frem du gik.  
 Øiet fast mod Livets Maal  
 Kjæmped' du med Tro og Taal;  
 Styrken søgte du i Bønnen.  
 Gud dig har forjættet Lønnen.

Fra Talerstolen sagde derpaa Collega Grytnæs den Afdøde Skolens Farvel i følgende Ord:

Ære og Pris og Tilbedelse være Guds Søn, den kjære Herre Jesus Krist, som er Opstandelsen og Livet. Han var død, og se, han lever fra Evighed og til Evighed, Amen!

For Naturmennesket er Døden en forfærdelig Ting. Den blotte Erindring om den kan bringe Hjærtet til at gyse og Kinden til at blegne, og man skyr den derfor saa gjerne. Død, hvor bitter er din Ihukommelse for et Menneske, som lever rolig med sit Gods (Syr. 41, 1). Dog, idag kunne vi ikke undgaae Ihukommelsen af Døden, hvor bitter den end monne være. Den træder os idag saa nær, saa nær.

Denne Sarkophag siger os, at Døden har gaaet gjennem de Levendes Rækker, har krævet sit Offer. Frederik Marius Bugge er død, han er ikke mere. Ingen Discipel vil herefter høre et Ord til Lærdom, til Overbevisning, af hans Mund; Ingen se hans Ansigt mere. Ikke deler han længer Arbeidets Møie og Arbeidets Glæder med os, hans forudsagte Collegæ. Han ventes forgjæves, hans Plads bliver tom i Lærernes Forsamling, i Skolens Raadslagninger. Ei skal den bedagede Fader gjense sin elskede Søn paa denne Side Graven, den ømme og kjærlige Moder begræder Tabet af ham, som hun fødte med Smerte, ham, som var Moderhjærtets Glæde og Lyst. Ak, vort Tab er dog

større end saa! Thi her er en grædende Enke, en sørgende Viv, berøvet sin Mage, sin eneste Støtte paa Jord, sine Smaabørns Fader. Faderløse ere de Smaa her i det fremmede Land; ak, ja de ere saa smaa, de kunne ei fatte sit Tab, ei Grunden til Moderens Smerte. O, snart vil Jordan lukke sig over vor kjære Hedengangnes Støv, og den sørgende Enke med blødende Hjærte væde Graven med sine Taarer. O, havde vi ikke et andet Ord at sige om Døden, da hed den med Rette Forskrækkelsens Konge, og vi havde af det allerede Sagte Grund til at udbryde: O Død, du er bitter, og hvas er din Braad! Dog, lovet og priset og takket være Gud, vor Herres Jesu Kristi Fader! der lød en Røst fra Himmelen til den hellige Apostel Johannes, en Røst, som sagde: Skriv: Salige ere de Døde, som dø i Herren herefter. Ja, Aanden siger, at de skulle hvile fra sit Arbeide, men deres Gjerninger følge med dem. O ja, at dø i Herren, det er, i Jesus, i Troen paa hans Frelsernavn, det er saligt uden Lige. Han har betaget Graven dens Rædsel, Døden dens Braad; i Jesus er Døden en Vinding, en Gjennemgang til Livet, thi Jesus, Løven af Juda, har overvundet Døden og ham, som havde Dødens Vælde, Djævelen, og bragt Liv og Uforkrænkelighed for Lyset. Derfor kan han sige: Hver den, som tror paa mig, skal leve, om han end dör. I Troen paa denne Seierherre over Død og Grav har vor kjære hedengangne Medarbeider levet, i Troen paa ham sov han hen og gik ind til Guds Børns herlige Frihed, og fandt en evig Forløsning fra Møie og Strid, det er vort visse Haab. „Jesus er Vei gennem Døden“ det var de sidste Ord, man hørte af hans Mund. O, Frederik Marius Bugge, saa lever du end! ja evig lever din Sjel hos Gud, det er vor Troes fulde Forvisning. O, Død, hvor er nu din Braad? Helvede, hvor er din Seier?

Gud være Tak, som giver os Seier ved vor Herre Jesus Kristus (1 Kor. 15, 55). Ja Aanden siger, at de skulle hvile fra sit Arbeide; men deres Gjæringer følge med dem.

Arbeidet har den Hedengangne, saalænge det endnu var Dag, saalænge der endnu var en Smule af Kraft i hans skrøbelige Legeme. Arbeide det var hans Lyst fra først til sidst. Som Barn var han denne Skoles Discipel og som saadan dens Glæde og Pryd, et Mønster paa Flid og rosværdigt Forhold. Samme fulgte ham Skolen igjennem, paa hans akademiske Bane og siden som Lærer. Saaledes kan jeg og nu paa Skolens Vegne i Rektors Navn vidne, „at han var en med grundige Kundskaber udrustet, duelig og i høieste Grad nidkjær Lærer, der med sjelden Interesse omfattede og med aldrig svigtende Flid udøvede sit Kald og af disse Grunde til enhver Tid nød sin Rektors, Medlæreres og Disciples Høiagtelse“. Han talte faa og forstandige Ord, og derfor havde hans Ord Vegt i Skolens Raadslagninger. Under Kors og Lidelse gik han i de sidste Aar til sin Gjærning og fra sin Gjærning, stille, uden at klage, hvor meget han end var besværet. Hvem saa denne lidende Mands Skikkelse, hans tunge Korsgang, uden at Hjærtet fyldtes af Alvorstanker ved Synet. Saa er han da kommen til Enden af sin Vei, til Maalet for sin jordiske Vandring. Sin Stav har han nedlagt; hans trætte Ben, der trængte saa saart til Gravens Ro, finde Hvile i Ly af Guds Kirkes Hus indtil Opstandelsens store og herlige Dag, da ogsaa de skulle gaa frem af Graven og delagtiggjøres i det nye Liv. Hvil ogsaa du, saa længe plagede Sjæl! hvil sødt efter Arbeide og Strid i Skyggen af Guds forbarmende Kjærlighed i Abrahams Skjød, i de Retfærdiges Pauluner hos vor himmelske Sjeleven. O! hvilket saligt Haab! Hvilken Trøst i Sorgen! hvilken Balsam for det saarede Hjærte. O lo-

vet og priset være Gud, saa har da Fuglen fundet et Hus og Svalen en Rede for sig ved dine Altere, Herre Zebaoth, min Konge og min Gud! Ja takket være du og for hvad du ved den Hedengangne har udrettet her. O kjære, kjære Herre Gud, vi bede dig, vær du de efterladte Faderløses Fader, den sørgende Enkes Trøst og Forsvar i Jesu Navn! Læg du de gamle Forældres dybe Hjærtesaar, og giv os Alle at betænke, hvad der tjener til vor Fred, og at vi, naar Budskabet kommer, maa faa en salig Ende og samles med vor hedengangne Broder i det himmelske Faderhus og blive delagtige i de Helliges Arvedel i Lyset!

Og nu, Frederik Marius Bugge, Farvel! Fred med dit Støv! Dit Minde skal stedse være os dyrebart. Farvel, i Jesu Navn, Amen!

#### Efterat Slutningsverset af foranstaaende Sang

Her vi skilles! Hvorfor klage?  
 Fred du fandt i Jesu Navn!  
 Gud, som kaldte, vil dig tage  
 Kjærlig i sin Faderfavn!  
 Som du gik til alt dit Værk,  
 Ufortrøden, stille, stærk —  
 Skal du leve her i Mindet,  
 Kjærligt og med Tak erindret!

var udført, satte det store Ligtog sig i Bevægelse, Kisten baaren vekselsvis af Lærere og Disciple. I Kirken udførte derpaa Skoledisciplene Rektor Brinchmanns ovenfor Side 44 indtagne Sang, før og efter Sognepræst Roggens Tale. Jordpaakastelsen forrettede Provst Dick, som derpaa talte i Kirken og sluttede med at foredrage nedenstaaende af den Afdødes Fader, Pastor emeritus J. Bugge, i Anledningen forfattede og hidsendte Sang, der synligt gjorde en gribende Virkning paa de talrige Tilhørere:

Er Du alt nu lagt ned paa Baare —  
 I fager Ungdoms Blomst kaldt bort?  
 Maa nu alt flyde bitre Taare —  
 Fordi Din Tid blev her saa kort?  
 O Gud — o Gud! Du naadelig  
 I Jesu Navn forbarme Dig.

Saa snart „Farvel“ Du maatte sige  
 Din Ungdoms elskelige Brud; —  
 Med lille Dreng og lille Pige  
 Hun jamrer nu sin Smerte ud;  
 O Gud — o Gud! Du naadelig  
 I Jesu Navn forbarme Dig.

Saa saart de Gamle — Fader, Moder —  
 Begræde nu den elskte Søn, —  
 Og Søkende den kjære Broder —  
 De Alle stamme frem den Bön:  
 O Gud — o Gud! Du naadelig  
 I Jesu Navn forbarme Dig.

O Herre! trøst dem Allesammen,  
 Der nu gaa hen i Sorg saa stor;  
 Vend Du den Sorg til Fryd og Gammen  
 Engang blandt Engles høie Kor;  
 O Gud — o Gud! Du naadelig  
 I Jesu Navn forbarme Dig.

Farvel — Farvel da — o du Kjære!  
 Lad nu dit Støv kun smuldre hen,  
 Gud Herren — Han skal lovet være  
 For Haabets Ord: „Vi sees igjen!“  
 O Gud — o Gud! Du naadelig  
 I Jesu Navn forbarme Dig.

---

Til denne Meddelelse kan med Henviisning til den  
 Afdødes kortfattede Biographie, indført i Molde Skoles  
 Indbydelsesskrift for 1865, føies, at han af literære Ar-  
 bejder har efterladt „En liden Skolespalmebog, Molde  
 1868“, endvidere den i f. A. Indbydelsesskrift indtagne

Samling af „24 norske Udarbeidelser af Skolens Disciple“, samt (i Manuscript) en paa Skolen beregnet Forklaring af Marci Evangelium, et med sikkerlig ikke mindre Dygtighed end Flid udført Arbeide, hvis Afslutning imidlertid hindredes ved hans Død.

8. Skoletour til Lønset, 1 Miil i Øst for Byen, tillands, den 15de Juni 1869. (Vedette à la Cosaque).

## H. Skolens Dimittender i 1868 og 1869.

1. De ved forrige Skoleaars Slutning til Universitetet dimitterede Disciple erholdt følgende Charakterer:

Disciplenes Navne.	a. Skole-examen.	Norsk skr.	Lat. Overs.	Latin.	Græsk.	Tydsk.	Fransk.	Engelsk.	Religion.	Historie.	Geographie.	Arithmetik.	Geometri.	Hovedcharakter.
	b. Artium.													
Peter Wilhelm Krejdahl Bøckman	a	3,5	2,5	2,5	2,5	2	1,5	2	1,5	1	1	1,5	1	Meg. g. (1,88)
	b	3	2	2	1	1	2	1	1	1	1	1	1	Laud. (1,42)
Bastian Anastasius Dahl.	a	2,5	2,5	1,5	1	1	1,5	1	1	1	1	1,5	1	Udm. g. (1,38)
	b	2	2	2	1	1	1	1	1	1	1	1	1	Laud.p.c.(1,25)
Albert Nicolai Dessen.	a	2,5	4	2,5	3	2	2,5	2	2	2	2,5	3,5	2,5	Godt (2,58)
	b	3	3	2	2	2	3	1	2	4	3	4	3	Haud. (2,67)
Olaf Christopher Randers.	a	2,5	3	2,5	2	2	2	2	2	2	2,5	3	2,5	Meg. g. (2,33)
	b	4	3	3	2	2	3	2	2	2	3	2	2	Laud. (2,50)

2. Til Universitetet agtes iaar dimitterede:
1. **Christopher Lorentz Hornemann Christophersen**, Søn af Capitaine og Compagniechef, Skolens Lærer, Hans Emil Christophersen og Hustru Anna Adler Hornemann, født i Trondhjem den 11te Marts 1851. I 3die Qvartal 1859 indsat i Skolens dengang eneneste Fællesklasse a.
  2. **Rasmus Christian Mohr**, Søn af Sognepræst Jakob Andreas Mohr og Hustru Wilhelmine Frederikke Søegaard, født i Suldal den 12te Decbr. 1850. I 3die Qvartal 1861 indsat i 2den Fællesklasse b.
  3. **Peter Olivarius Olsen**, Søn af Farvermester Arnt Olsen og Hustru Dorothea Jørgine Smevig, født i Molde den 11te April 1852. I 3die Qvartal 1861 indsat i 2den Fællesklasse a.
  4. **August Nicolaus Sand**, Søn af Hospitalslæge Frederik Christian Sand og Hustru Augusta Amalia Francke, født i Næsne den 2den Febr. 1852. I 4de Qvartal 1860 indsat i Skolens dengang eneste Fællesklasse a.
  5. **Jens Frederik William Schmidt**, Søn af Amtsdrylæge Carl Henrik Edvard Schmidt og Hustru Alette Pauline Cathrine Rode, født i Helleland den 1ste December 1850. I 3die Qvartal 1862 fra Stavangers Skole overflyttet til denne Skoles 2den Fællesklasse b.
-



**D**isciplenes Forældre og Foresatte samt enhver Anden, som interesserer sig for Skolen, indbydes til at overvære saavel Examens mundtlige Deel, der vil blive afholdt efter vedføjede Plan, som Bekjendtgjørelsen af dens Udfald, der vil foregaae Fredag den 9de Juli Kl. 10 Formiddag.

Molde den 10de Juni 1869.

**A. Brinchmann.**

## for Hovedexamen 1869 i M

Dag og Datum.	Formiddag Kl. 9.			
	Klasse.	Fag.	Examinator.	Va
Fredag 25de Juni.	3. & 2. L. 2. R. 1. L. b. 1L.a,1.R.,2F.	Latinsk Stiil. Tydsk Stiil. Latinsk Stiil. Regning.	Feilberg. Steen. Rector. Christophersen.	5 1
Lørdag 26de Juni.	3. & 2. L. 1. L. & R. 2. R. & 1. F.	Latinsk Oversætt. Norsk Stiil. Regning.	Feilberg. Steen. Christophersen.	5 3
Tirsdag 29de Juni.	3. L. b. 2. L. & R. 1. L. & R. b. 1. L. & R. a.	Græsk. Geographie. Historie. Religion.	Rector. Horn. Grytnæs. Sommerschild.	
Onsdag 30te Juni.	3. L. b. 3. L. a. 2. L. & R. 1. L. & R. b.	Latin. Græsk. Tydsk. Religion.	Feilberg. Rector. Steen. Sommerschild.	
Thorstdag 1ste Juli.	3. L. b. 3. L. a. 2. L. & R. 1. L. & R. a.	Tydsk og Frænsk. Mathematik. Religion. Tydsk.	Feilberg. Horn. Sommerschild. Grytnæs.	
Fredag 2den Juli.	3. L. 2. L. & R. 1. L. & R. b. 2. F.	Religion. Mathematik. Frænsk. Geographie.	Sommerschild. Horn. Steen. Grytnæs.	
Lørdag 3die Juli.	Alle Klasser.	Gymnastik.	Christophersen.	Gy sticl
Mandag 5te Juli.	3. L. b. 2 L. 1. L. & R. b. 1. L. a.	Mathematik. Latin. Tydsk. Latin.	Horn. Feilberg. Grytnæs. Owren.	
Tirsdag 6te Juli.	3. L. a. 1. L. & R. b. 1. L. & R. a. 1. F. b.	Historie. Geographie. Norsk. Geographie.	Feilberg. Horn. Steen. Grytnæs.	
Onsdag 7de Juli.	2. L. a. 1. L. & R. b. 1. L. & R. a. 1. F. b.	Græsk. Norsk. Geographie. Historie.	Owren. Steen. Horn. Grytnæs.	

Thorstdag 8de Juli, Kl. 9 Formiddag: Censur.

Fredag 9de Juli, Kl. 10 Formiddag: Charakteroplæsning

Ferier fra 10de Juli til 10de August Kl. 10

a n

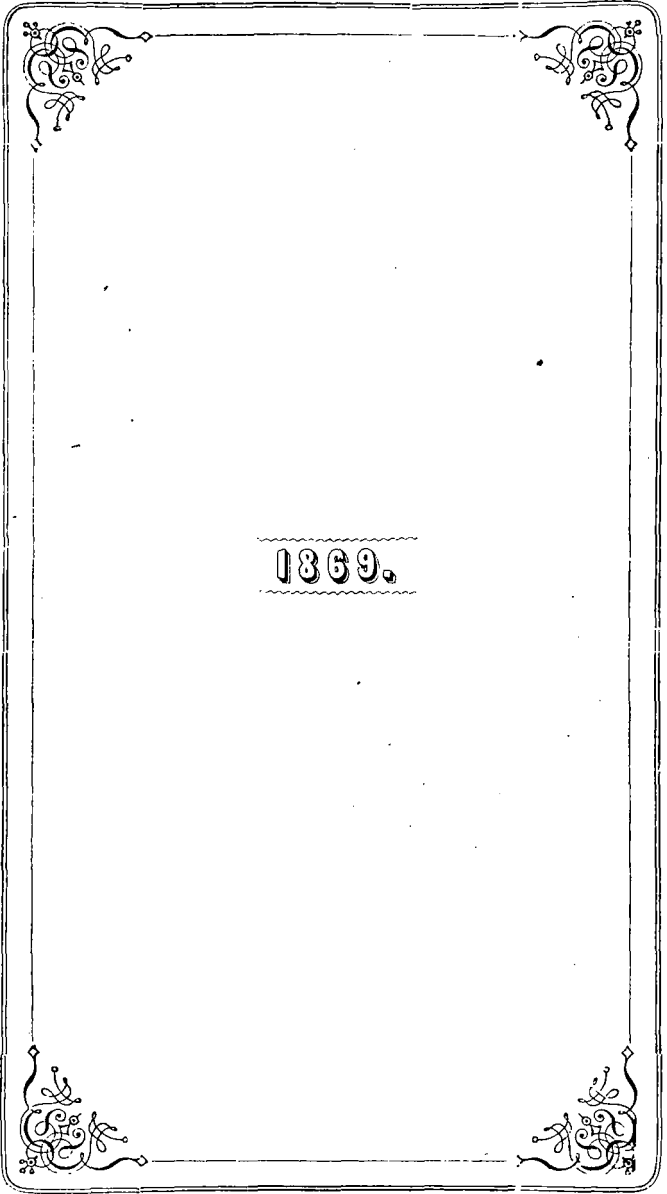
olde Lærd- og Realskole.

Eftermiddag Kl. 3.				
Værelse No.	Klasse.	Fag.	Examinator.	Værelse No.
8	3. L.	Norsk Stil.	Feilberg.	5 & 8
5	2. L. & R.	Arithmetik.	Horn.	3 & 4
7	1. L. & R.	Norsk Stil.	Owren.	1
4	2. F.			
8	3. L.	Norsk Stil.	Feilberg.	5
4	2. R.	Engelsk Stil.	Sommerschild.	6
1	1. L. & R.	Geometrie.	Horn.	1 & 4
3	3. L.	Engelsk.	Sommerschild.	5
5	2. L. & R.	Norsk.	Steen.	8
1	1. L. b.	Latin.	Rector.	4
1	1. F.	Norsk.	Grytnæs.	1
5	3. L. a.	Latin.	Feilberg.	5
3	2. L. b.	Græsk.	Rector.	6
1	2. R.	Naturlære og	Horn.	8
1	2. F.	Naturhistorie		
3	3. L. a.	Tydsk og Fransk.	Feilberg.	5
5	2. L. & R.	Historie.	Grytnæs.	8
1	1. R.	Naturhistorie.	Horn.	4
1	2. F.	Religion.	Sommerschild.	1
5	2. R.	Fransk Stil.	Steen.	4
4	2. F.	Tydsk.	Owren.	1
3	1. F.	Religion.	Grytnæs.	8
ma- calet.	Alle Klasser.	Sang.	Bræin.	Gymna- stikloalet.
	3. L. a.	Mundtl. Foredrag.		
5	2. L. & R.	Fransk.	Steen.	5
3	1. L. & R. a.	Historie.	Grytnæs.	4
1	2. F.	Norsk.	Owren.	1
5	3. L.	Geographie.	Horn.	5
1	2. L. b. & 2. R.	Engelsk.	Sommerschild.	8
1	2. F. a.	Historie.	Grytnæs.	1
3	3. L. b.	Historie.	Feilberg.	5
1	2. L.	Historie.	Owren.	4
1	1. R.	Engelsk.	Sommerschild.	1
3	2. F. b.	Historie.	Grytnæs.	8

g mundtligt Foredrag af Dimittenderne.

Formiddag.

A. Brinchmann.



1869.